

निर्धन उत्थान लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेड

(नेपाल राष्ट्र बैंकबाट “घ” वर्गको इजाजतपत्रप्राप्त लघुवित्त वित्तीय संस्था)

केन्द्रीय कार्यालय

भगवतीबहाल, नक्साल, काठमाण्डौ

फोन नं. ०१-४४१३९७४,४४१३८४०

ऋण कर्जा भुतान गर्ने सम्बन्धी ३५ दिने सार्वजनिक सूचना

तपसिल

क्र.सं.	शाखा कार्यालय	ऋणीको नाम, ठेगाना, ना.प्र.प.नं.	ऋणीको ३ पुस्ते विवरण (पति/पिता, ससुरा/बाजे)	समुह जमानिकर्ताको नाम, ठेगाना, ना.प्र.प.नं.	समुह जमानिकर्ताको ३ पुस्ते विवरण (पति/पिता, ससुरा/बाजे)	व्यक्तिगत जमानिकर्ताको नाम, ठेगाना, ना.प्र.प.नं.	व्यक्तिगत जमानिकर्ताको ३ पुस्ते विवरण (पति/पिता, ससुरा/बाजे)
१	कंचनपुर	कौशिला देवी यादव,सप्तरी, १६३००१३/७३	रामा यादव /पुद्गलाल यादव	किरण कुमारी साह,सप्तरी, १०८००/२३०	देवानन्द कुमार साह/भोगेन्द्र प्रसाद साह	रामा यादव,सप्तरी, ८०१६१८३३	पुद्गलाल यादव/याहा नभएको
२	कंचनपुर	निर्मल देवी मंडल,सप्तरी, १६२००४/३८०	शिवजी मंडल/कैल मंडल	सरिता देवी भगत,सप्तरी, १६-०२-७३-००४६७	कैलास भगत/नारायण भगत बरे	शिवजी मंडल,सप्तरी, १६३००४/४०२	कैल मंडल/लालचौ मंडल
३	कंचनपुर	देव कुमारी सरदार,सप्तरी, १६३०१२/२७६	राम सरदार/लखन सरदार	मिना देवी सरदार,सप्तरी, १६३०१२/४३७	सुरेन्द्र सरदार/भरत सरदार	राम सरदार,सप्तरी, १६२०१२/१३८	सुरेन्द्र सरदार/याहा नभएको
४	कंचनपुर	हिरा देवी मंडल,सप्तरी, १६२००८/२२३	उपेन्द्र मंडल/सहदेव मंडल	गिता देवी मंडल,सप्तरी, १६२००८/२४६	विरवल मंडल/रामफल मंडल	उपेन्द्र मंडल,सप्तरी, १६३०००/२२९	सहदेव मंडल/अन्य मंडल
५	कंचनपुर	सुमित्रा देवी यादव,सप्तरी, १६३०१४/४२६	राजेन्द्र यादव/सुखाई यादव	पार्वती कुमारी,सप्तरी, १७०४०११	चन्देश्वर यादव/बाबुलाल यादव	राजेन्द्र यादव,सप्तरी, ०४९०३०३८८	सुखाई यादव/नेपालाल यादव
६	कंचनपुर	चन्द्रा देवी तत्मा,सप्तरी, १६२००४/१७४	रामेश्वर दास तत्मा/अजय दास तत्मा	विमला देवी दास,सप्तरी, १६३००४/३	अमरलाल दास/बैजनाथी दास	रामेश्वर दास तत्मा,सप्तरी, १४४३३९८७	अजय दास तत्मा/याहा नभएको
७	कंचनपुर	जसिना खातुन,सप्तरी, १६३००३/२६७	सजाद मंसुरी/जलिल मंसुरी	नविमा खातुन,सप्तरी, १६२००३/११६	इजरत मंसुरी/मजलूस मंसुरी	सजाद मंसुरी,सप्तरी, १६३००३/११२	जलिल मंसुरी/याहा नभएको
८	कंचनपुर	जलेश्वरी देवी,सप्तरी, ०४९०४७६४	सोनेलाल सिंह/बिलट सिंह	अनिता कुमारी चौधरी,सप्तरी, १७३९	गणेश कुमार चौधरी/कुशमलाल चौधरी	सोनेलाल सिंह,सप्तरी, ०४९०२४०३४	बिलट सिंह/आनन्द सिंह
९	औरीही,महोत्तरी	कल्याना कुमारी,महोत्तरी, १६-०१-७२-०४६२९	मनिष कुमार सिंह/ राम किशोर सिंह थारु	सहनाज खातुन,महोत्तरी, १६३०४६/४६७	राजाबुल शेख/होबब शेख	कसेश्वर सिंह,महोत्तरी, १६-०१-७४-०४३००	पुमेश्वर सिंह थारु/ याहा नभएको
१०	औरीही,महोत्तरी	शिला देवी,महोत्तरी, १६२०४३/१२९२	रामपुकार मण्डल धानुक/बासुदेव मण्डल धानुक	रिना कुमारी देवी,महोत्तरी, १६३०४६/८०	बासुदेव ठाकुर लोहार/भिंगुर ठाकुर लोहार	रामपुकार मण्डल धानुक,महोत्तरी, ९१०९४२४३	बासुदेव मण्डल धानुक/याहा नभएको
११	औरीही,महोत्तरी	राजो देवी,महोत्तरी, १६३०१४/१४२	इन्दल मुखिया विन र विकास मुखिया	रिना कुमारी देवी,महोत्तरी, १६३०४६/८०	ललिता देवी,महोत्तरी, १४०१४४/१६३८०	राम मुखिया/हस्त विर	राम मुखिया/हस्त विर
१२	औरीही,महोत्तरी	सरिता मृगान तामाङ, महोत्तरी, १६३०३२४७	तुलमान मृगान तामाङ/भोला मोकान	पुनित ठाकुर/महोत्तरी, १६-२-०४८-३३७	जुगल ठाकुर/विजयी ठाकुर	हेमल तामाङ,महोत्तरी, १६२०४६/४२४	तुलमान मृगान तामाङ / याहा नभएको
१३	औरीही,महोत्तरी	रिना कुमारी देवी,महोत्तरी, १६३०४६/८०	बसदेव ठाकुर लोहार/भिंगुर ठाकुर लोहार	राजबती देवी महतो, महोत्तरी, १९४	राम सिनेही महतो/राम केवल महतो	बसदेव ठाकुर लोहार,महोत्तरी, १९३०४०/१२६२	भिंगुर ठाकुर लोहार / याहा नभएको
१४	औरीही,महोत्तरी	ममता देवी,महोत्तरी, १६-०१-०४८/४४३	नरेश मण्डल/राजीन्द्र मण्डल	सहनाज खातुन,महोत्तरी, १६३०४६-४६	सुलेमान कवारी/दशै कवारी	नर्मिता देवी मण्डल,महोत्तरी, १६-०१-७४-०४२८६	सुरेश मण्डल/दशै कवारी
१५	औरीही,महोत्तरी	प्रेम देवी,महोत्तरी, १६-०१-७२-०४६२९	भिषाखी राउत / बसुरा राउत कुमी	शिला देवी,महोत्तरी, १६२०४३/१२९२	राम पुकार मण्डल धानुक/ बासुदेव मण्डल	भिषाखी राउत, महोत्तरी, १४२२०८०८	बसुरा राउत कुमी / याहा नभएको
१६	औरीही,महोत्तरी	राम कुमारी, महोत्तरी, ३३६१२९४१	शिवचन्द्र सिंह थारु / उतिम लाल सिंह	राज कुमारी देवी थरुनी, महोत्तरी,३३६१३०६०	रमेश कुमार सिंह / बलिराम सिंह	निने देवी,महोत्तरी,४४१०४४/४४२२	रुखबादर/ याहा नभएको
१७	महेन्द्रनगर, धनुषा	कौशिला देवी,धनुषा, १७३०११/८१५	कमल देव सिंह/भागवत महतो	नभएको	कमलेश देव सिंह, धनुषा, १७३०११/४६२	शुभराम महतो / याहा नभएको	शुभराम महतो / याहा नभएको
१८	महेन्द्रनगर, धनुषा	सुनिता देवी, धनुषा, १७३०१२/१६८२	राम किशोर राम/राम भजन राम	विमला देवी, धनुषा, १७३०१३/१५४	श्रवण चौधरी/ सरुपलाल चौधरी	तान्या पटेल कुमी, धनुषा, १६२०४३/१४२४	दिलिप कुमार राउत/याहा नभएको
१९	महेन्द्रनगर, धनुषा	कलावती देवी चमार, धनुषा, १७३०१३/२७१	संजय महारा/गुदरी चमार	संजला देवी महारा, धनुषा, १७३०१३/२७९	ओपिन्द्र महारा/छेदी महारा	ओपिन्द्र महारा, धनुषा, ७६१०३४९९	छेदी महारा/ याहा नभएको
२०	महेन्द्रनगर, धनुषा	सुनिता देवी महारा, धनुषा, १७-०१-७४-०१५३५	राम वरुण महारा/सुकुमार महारा	ललिता देवी महारा, धनुषा, १७३०४०-१४०४	रामपुत महारा/रमेश्वर महारा	राम सेवक महारा, धनुषा, ७६१०३६६४	फैकना चमार / याहा नभएको
२१	महेन्द्रनगर, धनुषा	मिना कुमारी महारा, धनुषा, १११००९/११७	विरेन्द्र महारा/नयूनी महारा	सुसिला देवी, धनुषा, १७३०१०/१०८७	राम चन्द्र महारा/बिल्दु महारा	इसैर चमेन,याहा नभएको	याहा नभएको
२२	महेन्द्रनगर, धनुषा	राम सुमारी महारा, धनुषा, १७३०११/४०२	जगदीश महारा/रमेश्वर महारा	इन्द्रकला देवी काकत, धनुषा, १७३०११/४८०	लटुन कामत/ याहा नभएको	शरविन चमार, याहा नभएको	याहा नभएको
२३	महेन्द्रनगर, धनुषा	शेरुल खातुन, धनुषा, १७०१००/३४६	अताबुल राईन/जिबछ कवारी	नभएको	नभएको	अताबुल राईन, धनुषा, ८११३६४३४	जिबछ कवारी / याहा नभएको
२४	महेन्द्रनगर, धनुषा	पनिता कुमारी चौधरी, महोत्तरी, १६३०६०/१५८८	मान बहादुर चौधरी/राम सूरत चौधरी थारु	रमण कुमारी, महोत्तरी, १६-१-०६०/४४	मनोज कुमार चौधरी/ रुद्र नारायण चौधरी	राम सूरत चौधरी थारु, याहा नभएको	याहा नभएको
२५	महेन्द्रनगर, धनुषा	विना देवी, महोत्तरी, १६३०६०/१३२१	सत्य नारायण सिंह/हर्षित सिंह थारु	रमण कुमारी, महोत्तरी, १६-१-०६०/४४	मनोज कुमार चौधरी/रुद्र नारायण चौधरी	अजय कुमार सिंह, महोत्तरी, १६-०१-७४-००७००	याहा नभएको
२६	महेन्द्रनगर, धनुषा	हिरा थापा मगर, धनुषा, २०-०१-७२-०६०४०	शेर बहादुर थापा मगर/फौज बहादुर मगर	चन्द्रमाया थापा मगर, सिन्धुली, २०३०२९/४६४	गणेश कुमारा थापा मगर/याहा नभएको	शेर बहादुर थापा मगर, सिन्धुली, २०१०३१६८०/१०	फौज बहादुर मगर/याहा नभएको
२७	महेन्द्रनगर, धनुषा	चन्द्रमाया थापा मगर, सिन्धुली, २०३०२९/४६४	गणेश कुमारा थापा मगर/टेक बहादुर थापा मगर	हिरा थापामगर, सिन्धुली, २०-०१-७२-०६०४०	गणेश कुमारा थापा मगर/याहा नभएको	दिन बहादुर पन्नामी, धनुषा, १७०९१७/१३२४	नर बहादुर पन्नामी/याहा नभएको
२८	महेन्द्रनगर, धनुषा	दुलारी देवी सहनी, धनुषा, १७-०१-७३-१३४५४	भोगिन्द्र सहनी/ विलास सहनी	सुतेना देवी, याहा नभएको	याहा नभएको	अनिता सहनी, याहा नभएको	याहा नभएको
२९	महेन्द्रनगर, धनुषा	अफसना खातुन, धनुषा, १७-०१-७४-०७६९७	नजिर दफाली/मोफतार दफाली	सुतेना देवी यादव, याहा नभएको	याहा नभएको	अनिता सहनी, याहा नभएको	याहा नभएको
३०	महेन्द्रनगर, धनुषा	रेखा देवी महतो, महोत्तरी, १६३०४०/१४१७	श्याम महतो नुनिया/राज नारायण महतो	तेतरी देवी यादव, महोत्तरी, ७०	राम एकबाल राय यादव/याहा नभएको	समृद्धी देवी, याहा नभएको	याहा नभएको
३१	महेन्द्रनगर, धनुषा	समुद्री देवी, धनुषा, ३०४	बडी महतो नुनिया/हनुमान महतो	तेतरी देवी यादव, महोत्तरी, ७०	राम एकबाल राय यादव/याहा नभएको	रेखा देवी महतो, याहा नभएको	याहा नभएको
३२	महेन्द्रनगर, धनुषा	रेखा देवी यादव, धनुषा, १७३०१३/३२३	मोहतरा यादव/ जगेश्वर यादव	अनिता देवी यादव, धनुषा, १७३०१३/४८८	चन्द्र किशोर यादव/याहा नभएको	पिंकी यादव, याहा नभएको	याहा नभएको
३३	महेन्द्रनगर, धनुषा	गुलजा खातुन, धनुषा, १७-०१-७१-०४७८६	अली हुसेन साफी/ अजित साफी घोषी	विमला देवी, धनुषा, १७३०१२/४३१	श्रवण चौधरी/ सरुपलाल चौधरी	गौलिया घोषिन, धनुषा, ८११३६४३४	जलिल भिया/याहा नभएको
३४	महेन्द्रनगर, धनुषा	विमला देवी, धनुषा, १७३०१२/२०१४	श्रवण चौधरी/ सरुपलाल चौधरी	कलासो देवी पासवान, धनुषा, २८३२३४९९	सुखिया पासवान/ जुरिया पासवान	सत्य नारायण चौधरी थारु, धनुषा, ४४३२२/८११३००८८	नन्दी चौधरी थारु/याहा नभएको
३५	महेन्द्रनगर, धनुषा	सन्तोषी देवी यादव, धनुषा, १७३०१२/७१८	नवल किशोर यादव/ राम प्रसाद यादव	निर्मला देवी यादव, धनुषा, १७-०१-७३-२०३३९	दानी यादव/ राम खवन यादव	राम प्रताप यादव, महोत्तरी, १६२०२९/१०७	राम नारायण यादव/याहा नभएको
३६	लहान	दुरो कुमारी दास,सिराहा,१७३०११/१५४	राम कुमार दास/बिनी तौली	भुली साह,सिराहा, १४३००१/२२९	राज कुमार साह/लक्ष्मी साह	जिबछ कुमार दास, सिराहा, १४२००४/२२१९९	फागु तौली/याहा नभएको
३७	लहान	प्रमिला चौधरी,सिराहा, १४३००१/२३७	प्रितमलाल चौधरी/काशीलाल चौधरी	ईश्वरी चौधरी, सिराहा, २७३४२८६४	सुखैर चौधरी/भोलाई चौधरी	अञ्जली चौधरी,सिराहा, १४-०२-७७-०१३१४	प्रितमलाल चौधरी / काशीलाल चौधरी
३८	लहान	सुनिता देवी रौनियार,सिराहा, १४३०११/६६७	राजेन्द्र प्रसाद साह रौनियार/देव किस्न साह	सुशिला कुमारी चौधरी,सिराहा, १४३२२८१७	दुर्गानन्द चौधरी/चरित्र चौधरी	राजेन्द्र प्रसाद साह रौनियार,सिराहा, ६६९/४	देव किस्न साह/याहा नभएको
३९	लहान	शिला देवी यादव,सिराहा, १४३०१६/९२	सुर्य नारायण यादव/लक्ष्मण यादव	लक्ष्मी पासवामन,सिराहा, १४२०१७/२४४५८	विष्णुदेव पासवामन/गुन पासवामन	संतोष कुमार यादव,सिराहा, १४०१०३३/१८४८१	भोला यादव/याहा नभएको
४०	लहान	सेल कुमारी सुडी,सिराहा, १४३००७८३</					

तस्वीर : आर्थिक अभियान

प्राइम कमर्सियल बैंक लिमिटेड, कोशी प्रदेशद्वारा आयोजित फुटसल प्रतियोगिताको विजयी टोलीका सदस्यहरू । बिहीवार दमकमा आयोजित प्रतियोगितामा बैंकको कोशी प्रदेश रहेका शाखाहरूको संयोजनमा ६ टिम सहभागी एिए । प्रतियोगितामा इटहरी एरिया टिम विजयी भएको छ ।

कृषिमा ५७ अर्ब ४८ करोड बजेट

दुईवर्ष भित्र चामलमा आत्मनिर्भर बन्ने योजना

अभियान संवाददाता

काठमाडौँ

सरकारले आगामी आर्थिक वर्ष (आव) २०८२/८३ का लागि कृषि क्षेत्रमा ५७ अर्ब ४८ करोड रूपैयाँ बजेट विनियोजन गरेको छ । बजेटमार्फत सरकारले चैतेधान उत्पादन हुने क्षेत्रको विस्तार गरी आगामी दुई वर्षभित्र चामलमा आत्मनिर्भर बन्ने योजना अघि सारेको छ । बिहीवार आगामी आवको बजेट प्रस्तुत गर्दै अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले दुई वर्षभित्र चामलमा आत्मनिर्भर बन्न भित्रै मधेशका २२ जिल्लामा चैते धानखेती प्रवर्द्धन कार्यक्रम सञ्चालन गरिने बताए । यसबाट १२ लाख मेट्रिक टन धान थप उत्पादन हुने सरकारको अनुमान छ ।

चैतेधान खेती विस्तारका लागि सिँचाइ पूर्वाधार निर्माण गर्न ३३ करोड रूपैयाँ विनियोजन गरिएको उनले बताए । चामल उत्पादनमा आत्मनिर्भर बन्ने लक्ष्यसहित सरकारले बजेटमार्फत रासायनिक मलको आपूर्तिमा समेत वृद्धि गर्ने लक्ष्य लिएको छ । आगामी आवमा रासायनिक मलको आपूर्ति विस्तार गरी ६ लाख मेट्रिक टन पुर्‍याउने सरकारको योजना छ ।

रासायानिक मलमा अनुदानका लागि सरकारले २८ अर्ब ८२ करोड रूपैयाँ विनियोजन गरेको छ । लगानी बोर्डमार्फत रासायनिक मल कारखाना स्थापना गर्न आवश्यक तयारी गर्ने र माटोको गुणस्तर कायम राखी उत्पादकत्व वृद्धि गर्न प्रांगारिक कृषि प्रवर्द्धन कार्यक्रमका लागि ४० करोड रूपैयाँ विनियोजन गरिएको मन्त्री पौडेलले जानकारी दिए ।

सरकारले राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रमअन्तर्गत कृषि तथा पशुपालनतर्फका २१ सुपरजोन र २०६ जोनमा सिँचाइ, मल, विउ र प्रविधिका

लागि पूँजीगत अनुदान तथा सहूलियत उपलब्ध गराउन ३ अर्ब ५० करोड रूपैयाँ विनियोजन गरेको छ ।

यस कार्यक्रममार्फत ४ हजार ८ सय ५० हेक्टर जमीनमा उन्नत प्रविधिसहित

बजेट प्रस्तुत गर्दै अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले दुई वर्षभित्र चामलमा आत्मनिर्भर बन्न भित्रै मधेशका २२ जिल्लामा चैते धानखेती प्रवर्द्धन कार्यक्रम सञ्चालन गरिने बताए । यसबाट १२ लाख मेट्रिक टन धान थप उत्पादन हुने सरकारको अनुमान छ ।

१५ बालीको क्षेत्र विस्तार गर्ने सरकारी योजना छ । साना सिँचाइ पूर्वाधार विकास गरी थप ६ हजार हेक्टरमा सिँचाइ सुविधा उपलब्ध गराउने र प्रदेश तहबाट ब्लक र स्थानीय तहबाट पकेट क्षेत्रको कार्यक्रम सञ्चालन गर्न पूँजीगत अनुदानको व्यवस्था गरिने बजेटमा उल्लेख छ ।

चालू आवको बजेटमा सरकारले सरकारी, निजी, सहकारी तथा विकास

साम्फेदारबाट कृषि क्षेत्रमा लगानी अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यसहित लगानी दशकको घोषणा गरेको थियो । तर आगामी आवको बजेटबाट भने लगानी दशकको कार्यक्रमनै सरकारले हटाएको छ ।

खाद्यका लागि कृषि अभियानका संयोजक उद्भव अधिकारीले सरकारले कृषिमा लगानी दशकको खिल्ली उडाउने काम गरेको तर्क गरे । कार्यक्रम घोषणा गरेको एक वर्षसम्म पनि सरकारले त्यसमा कुनै काम अघि बढाउन नसकेको उनको आरोप छ । कृषि तथा पशुपन्ध्री विकास मन्त्रालयका प्रवक्ता सवनम शिवाकोटीले भने सरकारले बजेटमा नसमेटे पनि मन्त्रालयको नियमित कार्यक्रममा भने लगानी दशकलाई सुचारु राखिएको बताइन् ।

बाली लगाउने समयभन्दा १५ दिन अगावै धान, मकै, गहुँ, उखु, कफी लगायतका उत्पादनको समर्थन मूल्य तोक्ने बजेटमा उल्लेख छ । यसअघि सरकारले आर्थिक सुधार कार्यान्वयन कार्ययोजनामा समेत यसलाई राखेको थियो । सरकारले यस्ता खाद्यवस्तुको बजारमा अभाव भएको खण्डमा खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेडमार्फत खरीद गर्ने व्यवस्था मिलाउने बताइएको छ । अलैची, चिया, कफी, अदुवा, बेसार, सुन्तला, अकबरे खुसांनी, छुर्पी र दुधजन्य पदार्थ लगायतको गुणस्तर मापदण्ड निर्धारण, प्रयोगशाला परीक्षण र ब्राण्डिङको व्यवस्था गरी निर्यात प्रवर्द्धन गर्ने बजेटमा उल्लेख छ ।

कृषि तथा पशुपन्ध्री बीमा कार्यक्रममा साना तथा मझौला किसानको पहुँच विस्तार गर्ने र बाली तथा पशु बीमाको प्रिमियममा दिइने अनुदानका लागि सरकारले २ अर्ब ३० करोड रूपैयाँ बजेट विनियोजन गरेको छ । साथै किसानलाई मौसम पूर्वानुमान, कृषि उपजको मूल्य र कृषि सामग्रीको उपलब्धताका सम्बन्धमा सूचना उपलब्ध गराउन 'किसान एप'को विकास र एसएमएस सेवालाई व्यवस्थित गर्ने सरकारी योजना छ ।

सेज र औद्योगिक क्षेत्रमा

लगानीकर्ता आकर्षित गर्ने रणनीति

■ **सेजको मासिक भाडादर प्रतिवर्गमिटर रू. ५ कायम गरिने**

■ **औद्योगिक क्षेत्रका उद्योगले उत्पादनको तीस प्रतिशतभन्दा बढी निर्यात सेजका उद्योग सरहको सुविधा**

■ **उपत्यकाबाहिर जाने उद्योगलाई निःशुल्क जग्गा उपलब्ध गराउने**

■ **उद्योग/उत्पादनका लागि लिएका नीति सकारात्मक : निजीक्षेत्र**

हिमा वि.क

काठमाडौँ

सरकारले उद्योग, व्यवसायका लागि विशेष आर्थिक क्षेत्र (सेज) र औद्योगिक क्षेत्रमा जान प्रेरित गर्ने रणनीति लिएको देखिएको छ । उद्योगी व्यवसायीले जग्गा खरीद गरेर व्यवसाय गर्न सकिने अवस्था नरहेको भनिरहेका बेला सरकारले सेज र औद्योगिक क्षेत्रमा जाने उद्योगलाई लादै आएको जग्गाको भाडादर घटानुका साथै उपत्यका बाहिर जाने उद्योगलाई निःशुल्क जग्गा दिने

घोषणा सरकारले गरेको छ ।

उपप्रधान तथा अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले बिहीवार ल्याएको आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को बजेट कार्यक्रममार्फत यस्तो घोषणा गरेका छन् । नेपाल चेम्बर अफ कमर्सका अध्यक्ष कमलेशकुमार अग्रवालले अहिलेको विषम परिस्थितिमा आएको बजेट भए पनि सन्तुलित र उद्यमी व्यवसायमा उत्साह जागृत गर्नेखालको भएको टिप्पणी गरे । 'निजीक्षेत्रका धेरै कुरा बजेटमा समेटिएका छन्,' उनले भने, 'उत्पादन प्रवर्द्धनका लागि जग्गाहरू भाडा (लिज)मा दिने, उद्योगहरू काठमाडौँबाट सानुपन्थो भने त्यसमा सहजीकरण, अपार्टमेन्ट पनि लामो समयसम्मका लागि भाडामा लिने जस्ता विषय सकारात्मक छन् ।'

निजीक्षेत्र उत्साहित देखिएको भन्दै उनले सानासाना आयोजनाभन्दा पनि कम्प्याक्ट बजेटको रूपमा अहिलेको

बजेट आएको बताए । उद्योग, व्यापार र लगानी प्रवर्द्धनका लागि सरकारले ल्याएको बजेटमा 'काम खोज्ने होइन, काम दिने युवाको संख्या वृद्धि गर्न नवप्रवर्तनमा आधारित स्टार्टअप उद्यमशीलता प्रवर्द्धन गरिने उल्लेख गरिएको छ । विशेष आर्थिक क्षेत्र र औद्योगिक क्षेत्रमा नयाँ उद्योग स्थापना गर्ने अनुमति प्राप्त उद्योगलाई शुरूका तीन वर्षको भाडा छुट दिइने सरकारले घोषणा गरेको हो ।

अहिले भैरहवा र सिमरा सेजमा उद्योग सञ्चालनमा छन् ।विशेष आर्थिक क्षेत्रको मासिक भाडादर प्रतिवर्गमिटर २० रूपैयाँ छ । त्यहाँ उद्योग व्यवसाय गर्दै आएका व्यवसायीले भाडा महँगो भयो भन्दै आएको र घटाएर ५ रूपैयाँमा भर्ना भनेको लामो समयपछि सरकारले बजेटमार्फत प्रतिवर्गमिटर मासिक ५ रूपैयाँ भाडादर कायम गर्ने घोषणा गरेको हो ।

यस्तै सरकारले औद्योगिक क्षेत्रका

एनआरएनलाई धितोपत्र दोस्रो बजारमा

कारोबारको अनुमति दिइने

प्रजिता बुढाथोकी

काठमाडौँ

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले गैरआवासीय नेपालीलाई धितोपत्रको दोस्रो बजारमा कारोबारको अनुमति दिने व्यवस्था गरिने घोषणा गरेका छन् । उच्चस्तरीय आर्थिक सुधार सुझाव आयोगले दिएको सुझाव अनुसार यस्तो घोषणा आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को बजेटमार्फत गरिएको छ ।

गैरआवासीय नेपालीलाई नेपालको पूँजीबजारमा भित्र्याउने पहल विगत धेरै वर्षदेखि भइरहे पनि त्यसले पूर्णता पाइसकेको छैन । नियामक निकाय नेपाल धितोपत्र बोर्डले यस विषयमा अध्ययन गरी अर्थ मन्त्रालयमा प्रतिवेदन समेत पेश गरिसकेको छ । बोर्डले गैरआवासीय नेपालीलाई पूँजीबजारमा भित्र्याउने विषयमा अध्ययन गर्न चारसदस्यीय समिति नै गठन गरेर काम गरेको हो । अर्थमन्त्री पौडेलले सरकारी ऋणपत्रको दोस्रो बजार कारोबार शुरू गरिने घोषणा गरेका छन् । बजेटमा धितोपत्र बजारमा सूचीकृत लगानी कम्पनी र अन्य संस्थागत लगानीकर्तालाई राष्ट्रिय प्राथमिकता प्राप्त उद्योगको स्वपूँजी, ऋणपत्र र अन्य धितोपत्रमा लगानी गर्न सहजीकरण गरिने उल्लेख छ ।

कर्मचारी सञ्चय कोष, नागरिक लगानी कोष र सामाजिक सुरक्षा कोषले प्राइभेट इक्विटी र भेन्चर्स क्यापिटलमा लगानी गर्न सक्ने गरी कानूनी व्यवस्था गरिने सरकारले घोषणा गरेको छ । पूँजीका रूपमा बलिया यी संस्थाहरूले प्राइभेट इक्विटी र भेन्चर्स क्यापिटलमा लगानी गर्न पाउने व्यवस्थाले यी क्षेत्रमा आवश्यक लगानीको स्रोत जुटाउन सहज हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

त्यसैगरी नियामक निकायहरूको क्षमता विकासलाई प्राथमिकतामा राखेको सरकारले धितोपत्र बजारको नियामक निकाय नेपाल धितोपत्र बोर्ड

कर्मचारी सञ्चयकोष, नागरिक लगानीकोष र सामाजिक सुरक्षा कोषले प्राइभेट इक्विटी र भेन्चर्स क्यापिटलमा लगानी गर्न पाउने व्यवस्था सकारात्मक छ ।

धर्मराज सापकोटा
कार्यवाहक सभापति,
पूँजीबजार फोरम, नेपाल
उद्योग वाणिज्य महासंघ

बजेटअघि विभिन्न सञ्चारमाध्यममा पूँजीगत लाभकर बढ्ने हल्लालाई बजेटले गलत सावित गरेको छ ।

छोटेलाल रौनियार
पूर्वअध्यक्ष
नेपाल इन्भेष्टर्स फोरम

(सेबोन) र बजार सञ्चालक नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से)को संस्थागत विकास गर्ने बजेटमा उल्लेख छ ।

पूँजीबजारका नागरिकको लगानी र हित संरक्षण गर्न बोर्डको संस्थागत क्षमता सुदृढ गर्नुपर्ने र नेप्सेको पुनःसंरचना गरी संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गर्नुपर्ने आवश्यकता बजेटले औल्याएको हो । चालू आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को बजेटमा पनि नेप्से र बोर्डको पुनःसंरचनाको विषय उल्लेख थियो । नेप्सेले डेढ वर्षअघि नै पुनःसंरचनाको प्रस्ताव अर्थ मन्त्रालयमा पेश गरिसकेको भए पनि हालसम्म स्वीकृत भएको छैन । आयोगको प्रतिवेदनलाई आधार बनाएर पूँजीबजारका लागि पनि बजेटमा आवश्यक व्यवस्था गरिएको हो । पूर्व अर्थसचिव रामेश्वर खनाल नेतृत्वको आयोगले पूँजीबजारका महत्त्वपूर्ण विषय उठान गरी विभिन्न १३ बुँदे सुझाव पेश गरेको थियो ।

पछिल्लो समय वित्तीय कारोबारमा अनिवार्य हुँदै गएको राष्ट्रिय परिचयपत्र धितोपत्र कारोबारमा पनि अनिवार्य हुने भएको छ ।

पछिल्लो वर्षमा वैदेशिक

सहायता प्राप्तिमा कमी

काठमाडौँ । पछिल्लो वर्षमा वैदेशिक सहायता प्राप्तिमा कमी आएको छ । प्रतिनिधिसभाको बिहीवारको बैठकमा उपप्रधानमन्त्री एवं अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले प्रस्तुत गरेको 'आर्थिक सर्वेक्षण २०८१/८२' मा भनिएको छ, 'आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा सघीय सञ्चित कोषमा प्राप्त वैदेशिक अनुदान रू. २४ अर्ब एक करोड र वैदेशिक ऋण रू. एक खर्ब १३ अर्ब २७ करोड गरी कुल वैदेशिक सहायता प्राप्त रू. एक खर्ब ३७ अर्ब २८ करोड रहेको छ ।'

यस अवधिको कुल वैदेशिक सहायता प्राप्तमध्ये ऋण र अनुदानको अंश क्रमशः

८२ दशमलव पाँच प्रतिशत र १७ दशमलव पाँच प्रतिशत रहेको सरकारले जनाएको छ । आव २०८०/८१ मा कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको अनुपातमा वैदेशिक सहायता प्राप्ति दुई दशमलव चार प्रतिशत रहेको छ ।

'चालू आवको फागुनसम्म वैदेशिक अनुदान रू. नौ अर्ब १६ करोड र वैदेशिक ऋण रू. ६५ अर्ब ७४ करोड गरी कुल वैदेशिक सहायता प्राप्ति रू. ७४ अर्ब ६३ करोड पुगेको छ, जुन गत आवको सोही अवधिको तुलनामा १३ दशमलव आठ प्रतिशतले बढी हो,' सर्वेक्षणमा भनिएको छ । *रासस*

मुलुकमा सडकको लम्बाइ

३६ हजार १३२ किलोमिटर

काठमाडौँ । अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले बिहीवार संसदमा प्रस्तुत गरेको आर्थिक सर्वेक्षण प्रतिवेदनअनुसार २०८१ फागुनसम्ममा मुलुकमा सडकको लम्बाइ ३६ हजार १३२ किलोमिटर पुगेको छ ।

'विक्रम संवत् २०८१ फागुनसम्म रणनीतिक सडक सञ्जाल र स्थानीय सडक सञ्जाल गरी १९ हजार १६३ किलोमिटर कालोपत्र, आठ हजार २०४ किलोमिटर खण्डारित र आठ हजार ७६५ किलोमिटर कच्ची सडक पुगेको छ,' सर्वेक्षणमा उल्लेख छ, '२०८१ असारसम्म १८ हजार ८०८ किलोमिटर कालोपत्र आठ हजार २४ किलोमिटर खण्डारित र आठ हजार ६६८ किलोमिटर कच्ची सडक गरी सडकको लम्बाइ ३५ हजार ४९० किलोमिटर रहेको थियो ।'

सर्वेक्षणअनुसार मध्यपहाडी लोकमार्गको कुल लम्बाइ एक हजार ८७९ किलोमिटरमध्ये २०८१ असारसम्म एक हजार ४५२ किलोमिटर कालोपत्र सम्पन्न भएकामा चालू आर्थिक वर्षको फागुनसम्म थप ११ किलोमिटर सडक कालोपत्र भई एक हजार ४६३ किलोमिटर पुगेको छ । लोकमार्गमा पर्ने १३७ पुलमध्ये २०८१ फागुनसम्म १०७ पुलको निर्माणसम्पन्न भएको सर्वेक्षणमा उल्लेख छ ।

सर्वेक्षणअनुसार हुलाकी लोकमार्गको कुल लम्बाइ एक हजार ८५७ किलोमिटरमध्ये २०८१ असारसम्म एक हजार २५९ किलोमिटर कालोपत्र सम्पन्न भएकामा चालू आवको फागुनसम्म थप ३२ किलोमिटर सडक कालोपत्र भई एक हजार २९१ किलोमिटर पुगेको छ । यसअन्तर्गतका २५० पुलमध्ये २०८१ फागुनसम्म १४२ पुलको निर्माणसम्पन्न भएको छ ।

उत्तर-दक्षिण लोकमार्ग कालीगण्डकी करिडोरको कुल लम्बाइ (४४७ किलोमिटर) को गैँडाकोट-राम्दी-मालढुङ्गा खण्ड २४५ किलोमिटर सडकखण्डमध्ये २०८१ फागुनसम्म १९५ किलोमिटर सडक कालोपत्र भएको छ । २०८१ असारसम्म मालढुङ्गा-बेनी-जोमसोम-कोरला खण्डअन्तर्गत ८७ किलोमिटर ग्राभेल, ६० किलोमिटर कालोपत्र सडक र १० पुलको निर्माणसम्पन्न भएकामा चालू आर्थिक वर्षको फागुनसम्म ६५ किलोमिटर सडक कालोपत्र भएको छ भने १३ पुल निर्माण भएको सर्वेक्षणमा उल्लेख छ । *रासस*

राष्ट्रिय बजेटले देशका मूल्य र प्राथमिकताहरू

भल्काउनुपर्छ ।

 - बाराक ओबामा

राष्ट्रिय बजेटले देशका मूल्य र प्राथमिकताहरू

भल्काउनुपर्छ ।

 - बाराक ओबामा

नाराविहीन बजेट

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आगामी आर्थिक वर्ष (आब)का लागि चालू आवको भन्दा १ खर्ब ३ अर्ब बढाएर १९ खर्ब ६४ अर्ब रूपैयाँको बजेट सार्वजनिक गरेका छन् । ६ प्रतिशत आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य लिएको बजेटका अधिकांश कार्यक्रम र लक्ष्य विगतकै दोहोरिए पनि चालू आवको बजेटमा विगतमा जस्तो शब्दालंकार र नाराको प्रयोग भने कम देखिन्छ । बजेटको संरचनागत परिवर्तन भएको देखिँदैन भने अर्थतन्त्रको दोस्रो चरणको सुधार कार्यक्रम पनि उल्लेख भएको पाइँदैन । यद्यपि अर्थविद् रामेश्वर खनालको उच्चस्तरीय आर्थिक सुधार सुभाब समितिले दिएका केही सुभावनाई समेटेको पाइन्छ ।

चालू आर्थिक वर्षका लागि सरकारले १८ खर्ब ६० अर्ब ३० करोड रूपैयाँको बजेट प्रस्तुत गरेको थियो जसको आकार अर्धवार्षिक समीक्षामा घटाइएको थियो । आगामी आवका लागि चालुतर्फ ११ खर्ब ८० अर्ब ९८ करोड रूपैयाँ, पूँजीगततर्फ ४ खर्ब ७ अर्ब ८९ करोड रूपैयाँ र वित्तीय व्यवस्थातर्फ ३ खर्ब ७५ अर्ब २४ करोड रूपैयाँ विनियोजन गरिएको छ । आर्थिक वर्ष सकिन डेढ महीना बाँकी हुँदा पूँजीगत खर्च निराशाजनक छ भने चालू खर्च र वित्तीय व्यवस्थापन खर्च भने लक्ष्यअनुसार नै भएको देखिन्छ । पूँजीगत खर्चको हाराहारीमा वित्तीय व्यवस्थापन बजेट विनियोजन हुने र त्यस्तै पूँजीगत खर्च चाहिँ कम हुने गर्दा बजेटले आगामी आवमा पनि अर्थतन्त्रको ठूलो परिवर्तन आउने सम्भावना कम देखिन्छ । यद्यपि निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन गर्न र लगानी बढाउनका लागि सरकारले बजेटमा थुप्रै कार्यक्रम ल्याएको छ । बजेट निजी क्षेत्रमुखी हुन खोजेको देखिन्छ । तर, सबैभन्दा ठूलो कुरा बजेट कार्यान्वयन नै हो जसमा नेपाल सधैं चुकिरहेको छ ।

बजेट धेरै महत्त्वाकांक्षी नहुनु र वितरणमुखी कार्यक्रमको बाढी हानु तथा विगतमा जस्तो नारै नारा नराखिनु बजेटको विशेषता हो । त्यस्तै आयोजना कार्यान्वयन गर्दा समयमै निर्णय नगरेका कारणले लागत बढ्न गएमा सर्वन्धित पदाधिकारीलाई जवाफदेही बनाउने व्यवस्था पनि विशेष रहेको छ ।

आगामी आवको आर्थिक वृद्धिदर ६ प्रतिशत रहने प्रक्षेपण गरिनु स्वाभाविक नै देखिन्छ । तद आर्थिक वर्ष आर्थिक वृद्धिदर ३.७ प्रतिशत रहेकामा चालू आवको वृद्धिदर ४.६ प्रतिशत हुने

- बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ ।

- वितरणमुखी कार्यक्रमको बाढी नहुनु तथा विगतमा जस्तो नारै नारा नराखिनु बजेटको विशेषता हो ।

प्रक्षेपण गरिएको छ । यस्तोमा बजेट कार्यान्वयन केही प्रभावकारी भए यो लक्ष्य हासिल गर्न त्यति कठिन देखिँदैन ।

५ लाख घरजग्गाबिहीनलाई लालपुर्जा वितरण गर्ने जस्ता केही राजनीतिप्रेरित कार्यक्रम पनि बजेटमा परेका छन् । तर, हदबन्दीभन्दा बढीको जग्गा उपयोगको बाटो खोल्दिनु सकारात्मक छ । त्यस्तै अहिले बैँकहरूले भोगिरहेका समस्यालाई सम्बोधन गर्न सम्पत्ति व्यवस्थापन कार्यालय अर्थात् ब्याडबैँक खोल्ने घोषणा सकारात्मक छ । त्यसैगरी औद्योगिक क्षेत्र निर्माण गर्ने कम्पनीलाई जलविद्युत आयोजनासरह सुविधा दिने घोषणा गरिएको छ । विशेष आर्थिक क्षेत्र (सेज) र औद्योगिक क्षेत्रमा कुनै उद्योग स्थापना भए शुल्का तीन वर्ष भाडा छुट दिने र यसको भाडा प्रतिवर्ग मिटर २० बाट घटएर ५ रूपैयाँ कायम गरिएको छ । यसले उद्योगीहरूको मागलाई सम्बोधन गरेको देखिन्छ । काठमाडौँ उपत्यकाको प्रदूषण कम गर्न उपत्यकाका उद्योगको स्थानान्तरण गर्नका लागि जग्गा उपलब्ध गराउने घोषणा गरिएको छ । यसको कार्यान्वयनले उपत्यकाको प्रदूषण कम गर्न मद्दत मिल्ने देखिन्छ ।

भूमि बैँकको व्यवस्था गरी कृषिका लागि करारमा दिने कार्यक्रम ल्याइएको छ । त्यस्तै नेपालमा प्रशोधित कारखाना खोली त्यसको उत्पादन निर्यात गरे फाइदाको २५ प्रतिशत विदेशमा लगानी गर्न दिने नीति लिइएको छ । यसले निर्यातमूलक उद्योगलाई निर्यात गर्न प्रोत्साहन दिने र विदेशमा लगानीका लागि बाटो खोल्नेसमेत देखिन्छ । समग्रमा बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ । हुन त आजसम्ममा हरेक बजेटका कार्यक्रम निकै राम्रा र आकर्षक थिए तर तिनको कार्यान्वयन निकै फितलो रह्यो तर पनि यिनको कार्यान्वयन हुन सकेमा आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने देखिन्छ । यद्यपि स्रोतको कमीलाई सम्बोधन गर्न भने कठिन हुने देखिन्छ ।

भूमि बैँकको व्यवस्था गरी कृषिका लागि करारमा दिने कार्यक्रम ल्याइएको छ । त्यस्तै नेपालमा प्रशोधित कारखाना खोली त्यसको उत्पादन निर्यात गरे फाइदाको २५ प्रतिशत विदेशमा लगानी गर्न दिने नीति लिइएको छ । यसले निर्यातमूलक उद्योगलाई निर्यात गर्न प्रोत्साहन दिने र विदेशमा लगानीका लागि बाटो खोल्नेसमेत देखिन्छ । समग्रमा बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ । हुन त आजसम्ममा हरेक बजेटका कार्यक्रम निकै राम्रा र आकर्षक थिए तर तिनको कार्यान्वयन निकै फितलो रह्यो तर पनि यिनको कार्यान्वयन हुन सकेमा आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने देखिन्छ । यद्यपि स्रोतको कमीलाई सम्बोधन गर्न भने कठिन हुने देखिन्छ ।

भूमि बैँकको व्यवस्था गरी कृषिका लागि करारमा दिने कार्यक्रम ल्याइएको छ । त्यस्तै नेपालमा प्रशोधित कारखाना खोली त्यसको उत्पादन निर्यात गरे फाइदाको २५ प्रतिशत विदेशमा लगानी गर्न दिने नीति लिइएको छ । यसले निर्यातमूलक उद्योगलाई निर्यात गर्न प्रोत्साहन दिने र विदेशमा लगानीका लागि बाटो खोल्नेसमेत देखिन्छ । समग्रमा बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ । हुन त आजसम्ममा हरेक बजेटका कार्यक्रम निकै राम्रा र आकर्षक थिए तर तिनको कार्यान्वयन निकै फितलो रह्यो तर पनि यिनको कार्यान्वयन हुन सकेमा आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने देखिन्छ । यद्यपि स्रोतको कमीलाई सम्बोधन गर्न भने कठिन हुने देखिन्छ ।

भूमि बैँकको व्यवस्था गरी कृषिका लागि करारमा दिने कार्यक्रम ल्याइएको छ । त्यस्तै नेपालमा प्रशोधित कारखाना खोली त्यसको उत्पादन निर्यात गरे फाइदाको २५ प्रतिशत विदेशमा लगानी गर्न दिने नीति लिइएको छ । यसले निर्यातमूलक उद्योगलाई निर्यात गर्न प्रोत्साहन दिने र विदेशमा लगानीका लागि बाटो खोल्नेसमेत देखिन्छ । समग्रमा बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ । हुन त आजसम्ममा हरेक बजेटका कार्यक्रम निकै राम्रा र आकर्षक थिए तर तिनको कार्यान्वयन निकै फितलो रह्यो तर पनि यिनको कार्यान्वयन हुन सकेमा आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने देखिन्छ । यद्यपि स्रोतको कमीलाई सम्बोधन गर्न भने कठिन हुने देखिन्छ ।

भूमि बैँकको व्यवस्था गरी कृषिका लागि करारमा दिने कार्यक्रम ल्याइएको छ । त्यस्तै नेपालमा प्रशोधित कारखाना खोली त्यसको उत्पादन निर्यात गरे फाइदाको २५ प्रतिशत विदेशमा लगानी गर्न दिने नीति लिइएको छ । यसले निर्यातमूलक उद्योगलाई निर्यात गर्न प्रोत्साहन दिने र विदेशमा लगानीका लागि बाटो खोल्नेसमेत देखिन्छ । समग्रमा बजेटले निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्ने र लगानीको वातावरण बनाउने प्रयास गरेको देखिन्छ । हुन त आजसम्ममा हरेक बजेटका कार्यक्रम निकै राम्रा र आकर्षक थिए तर तिनको कार्यान्वयन निकै फितलो रह्यो तर पनि यिनको कार्यान्वयन हुन सकेमा आर्थिक वृद्धिदरको लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने देखिन्छ । यद्यपि स्रोतको कमीलाई सम्बोधन गर्न भने कठिन हुने देखिन्छ ।

एक दशकअघि नै पेट्रोलियम अन्वेषणको अनुमति लिएका दुई विदेशी कम्पनीले मार्चदेखि काम शुरू गर्न भएका छन् । अनुमति लिएर पनि काम अघि नबढाएका अमेरिकी कम्पनी टेक्साना रिसोर्सेज र बेलायती कम्पनी केयर्न इनर्जीले खानी तथा भूगर्भ विभागलाई पत्र पठाई मार्चभित्रै काम शुरू गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको विभागका महानिर्देशक सर्वजितप्रसाद महताले बताए । उनका अनुसार ती दुई कम्पनीबाट करीब १ साताअघि प्राप्त पत्रमा मार्चभित्रै पेट्रोलियम अन्वेषणको काम अघि बढाउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरिएको छ । विभागले करीब एक महीनाअघि दुवै कम्पनीलाई पत्र पठाई तत्कालै काम शुरू नगरे अनुमतिपत्र बाहेकी गरिदिने चेतावनी दिएको थियो ।

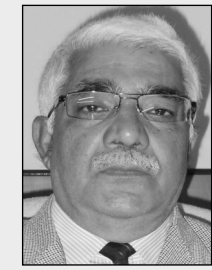
विभागका अनुसार केयर्नले नम्बर १ धनगढी, ४ लुम्बिनी, ६ वीरगञ्ज र ७ मलङ्गवा गरी पाँचओटा ब्लकमा अन्वेषण गर्न सन् २००४ मा स्वीकृति लिएको थियो । त्यस्तै, अमेरिकी कम्पनी टेक्साना रिसोर्सेजले ब्लक नम्बर ३ नेपालगञ्ज तथा ५ पितवनामा अन्वेषणका लागि सन् १९९८ मा स्वीकृति लिएको थियो । तर, केयर्नले सन् २००५ देखि र टेक्सानाले २००३ देखि काबुवाहिरको परिस्थिति भनी अन्वेषणको काम गरेका छैनन् । अनुमति दिँदा गरिएको सम्झौतामा परिस्थिति असहज भएको अवस्थामा काम रोक्न सकिने प्रावधान उल्लेख छ ।

वर्ष ८, अंक १५७, आइतवार, १३ फागुन, २०६९

शुक्रवार, १६ जेठ २०८२ | Friday, 30 May 2025

मधेशका अवसर र चुनौती

संघीयताले ल्याएको परिवर्तन र चुकेका क्षेत्र

संघीयता मधेश प्रदेशको लागि ऐतिहासिक अवसर हो । यसले सामाजिक न्याय, राजनीतिक समावेशिता र सांस्कृतिक पहिचानको संरक्षणको मार्ग खोलेको छ । तर, यो परिवर्तन त्यति सजिलो भने छैन ।

उजेशवन्द्र ठाकुर

बढेको भन्दै विज्ञहरूले बेलाबेलामा चिन्ता प्रकट गरेका छन् । यसले सामाजिक एकता र सहकार्यमा असर पार्न सक्ने मत पनि उनीहरूको रहेको पाइन्छ । यही प्रदेशमा रहेको वीरगञ्ज क्षेत्रलाई मुलुककै आर्थिक गतिविधिको मुहान मानिए पनि यसले जनताको आर्थिक हैसियत र जीविकोपार्जनमा खासै सकारात्मक प्रभाव पारेको रहेछ भनेर मान्ने आधार तथ्यांकले दिएको छैन । कुनै पनि क्षेत्रको आर्थिक

क्षेत्र हो । मधेशको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा कृषिको योगदान ३५ प्रतिशत छ, जब कि राष्ट्रिय औसत योगदान २४ प्रतिशत रहेको छ । कृषि उत्पादनमा आधुनिकीकरण र कृषिआधारित उद्योगको विकासबाट ठूलो आर्थिक लाभ लिन सकिन्छ । मधेश प्रदेशमा कुल धान उत्पादनको ४० प्रतिशत योगदान रहेको छ ।

प्रदेशमा अधिकांश बासिन्दा कृषि कर्ममा संलग्न

- संघीयता भनिए पनि मधेश प्रदेशको आर्थिक निर्भरता संघीय सरकारमाथि बढेको छ ।
- कृषि, शिक्षा र स्वास्थ्यजस्ता क्षेत्रहरूमा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच नीति निर्माण र कार्यान्वयनमा समन्वयको अभाव देखिएको छ ।
- प्रदेशको साक्षरता औसतभन्दा निकै कम छ ।
- मधेशको कुल गार्हस्थ्य उपादनमा कृषिको योगदान ३५ प्रतिशत छ, जब कि राष्ट्रिय औसत योगदान २४ प्रतिशत रहेको छ ।
- भारतबाट भित्रिने सस्तो कृषि उपजका कारण लागत मूल्य पनि नपाउने अवस्था कृषकको छ ।
- वीरगञ्ज क्षेत्रले औद्योगिक सम्भावनालाई समेटेजस्तै जनकपुरले पर्यटनको आयामलाई ग्रहण गरेको छ ।

आयामबाट त्यहाँका बासिन्दा लाभान्वित हुन्छन् कि हुँदैनन् भन्ने विषय राज्यको नीतिमा भरपर्ने कुरा पनि हो । स्थानीय जनजीवनमा आर्थिक अवसरको वितरण र उपयोगको अभ्यासको कमीले प्रदेशको दैनिकी पिछ्छाइएको छ । पर्या, वारा, रौतहट, सर्लाही, धनुषा, सिराहा, सप्तरीलगायतका जिल्लामा आर्थिक-सामाजिक विकासका कार्यक्रम लागू गरेको थियो । सघन शहरीकरणका नाममा अबौँ रूपैयाँ खर्च भइसकेको छ । सरकारी हिलासुस्ती र भ्रष्टाचारले अपेक्षित उपलब्धि प्राप्त हुन सकेको छैन । गरीबका नाममा आएको रकमबाट सीमित टाढाबाटामात्र धनी भइरहेका छन् । प्रदेशको साक्षरता औसतभन्दा निकै कम छ । रौतहट सबैभन्दा पिछ्छाइएको जिल्लाको सुचीमा छ । मानवीय विकासको अवस्था दयनीय छ ।

सम्भावनाहरूको कमी छैन । कृषि, उद्योग र व्यापार मधेशको समृद्धिका सम्भावनाहरू हुन् । मधेश प्रदेश नेपालको सबैभन्दा उब्जाउ भूमि भएको

छन् । तर, खेतीको समयमा सिँचाइ, मलखाद र बीउबीजनका असहजताका समाचार नौलो लाग्न छोडिसकेको छ । परिणाम, अर्थतन्त्रको कुल आकारमा यो प्रदेशको योगदानको आकार १३ प्रतिशतभन्दा बढी छैन । प्रदेशका आठै जिल्लाको सिमाना भारतको बिहार राज्यसित जोडिएको छ । त्यहाँको सरकारले किसानलाई दिएको अनुदान र सहूलियतको असर यो प्रदेशका कृषकले भोगिरहेका छन् । भारतबाट भित्रिने सस्तो कृषि उपजका कारण लागत मूल्य पनि नपाउने अवस्था कृषकको छ । निर्वाहमुखी कृषिकर्मको निरन्तरताले खाद्यान्न आयातको ग्राफ वृद्धिमात्र हुनेछ । अहिले वर्षेनि अन्य देशबाट भित्रिने खाद्यान्नले कृषिप्रधान देशका जनताको पेट भरिरहेको छ । कृषिलाई उत्पादनसंग जोड्न जरुरी छ । कृषिमा आधारित उद्यमलाई प्रोत्साहन गरिनु पर्दछ ।

उद्योग व्यवसायलाई यो प्रदेशको आधार मानिए पनि त्यस प्रचार गरिएजस्तो सहज र सकारात्मक

अमेरिकी पर्यटन समस्यामा

अमेरिकी पर्यटन उद्योग अब विस्तारै

घट्दै गएकोमात्र होइन पूर्ण सङ्कटमा पुगेको छ । क्यानडा, मेक्सिको, बेलायत, जापान, चीन, जर्मनी, फ्रान्स, ब्राजिल र दक्षिण कोरियाबाट आउने पर्यटकहरूले अमेरिकाको भ्रमण योजना रद्द गरिरहँदा अवस्था भन्न भयावह बन्दै गएको छ । एक प्रतिवेदनअनुसार अमेरिकाको २३ अर्ब अमेरिकी डलरको जीडीपी र दुई लाखभन्दा बढी रोजगारी जोखिममा छ । कारणहरू तपाईंले सोचेको भन्दा पनि धेरै गम्भीर छन् ।

ट्रम्पले लगाएको ट्यारिफ, कडा सिमाना नीति र अत्यधिक महँगो हवाई यात्रा तथा होटल खर्चहरूले संयुक्त रूपमा 'पर्यटनको विनाशकारी आंधी' सिर्जना गरेका छन् । यी समस्या केवल पर्यटकहरूलाई असहज बनाइरहेका छैनन् उनीहरूलाई अमेरिका

भ्रमणबाट पूर्ण रूपमा विमुख गराइरहेका छन् । एक समय अमेरिकाका सबैभन्दा नजिकका र भरपर्दा पर्यटक स्रोत मानिएका क्यानडालीहरू समेत अमेरिका गइरहेका छैनन् । मेक्सिको, बेलायत र जर्मनीबाट आउने पर्यटकहरूले पनि आफ्नो ग्रीष्मकालीन योजना पुर्नर्निवार गरिरहेका छन् । जापान, चीन, फ्रान्स, ब्राजिल र दक्षिण कोरियाबाट त भनै पर्यटक घटेका छन् । यो अस्थायी गिरावट होइन । यो त संरचनागत रूपान्तरण हो । अब अमेरिकाको पर्यटन संकट राम्रोका आम्दानी, रद्द भएका टिप्पटक र खुली होटल कोठाहरूको कथा बनिसकेको छ । विदेशी पर्यटकहरूको कमी प्रत्येक रद्द बुकिङसँगै अमेरिकी अर्थतन्त्रको जग भूनै कमजोर बनाउँदै छ ।

सिमानाका शहरहरू संकटमा सबैभन्दा गहिरो असर अमेरिका-क्यानाडा सिमानामा देखिएको छ । त्यहाँ पहिले क्यानडाली पर्यटकहरूको अचिरल आगमन थियो, अहिले त्यहाँको बजार सुनसान छ । वाशिङ्टन स्टेटदेखि न्युयोर्कसम्म साना शहरहरूका आर्थिक गतिविधि ठप्प छन् । भन्सार नीति र क्यानडालीहरूले अमेरिकाको यात्रा बहिष्कार गरेका छन् । उनीहरूको सन्देश स्पष्ट छ, 'अब अति भयो ।'

अप्रिल महिनामा मात्र क्यानडाली जमिनमार्गको आगमन ३५ र हवाई मार्गबाट आगमन २० प्रतिशतले घटेको छ । यस वर्ष क्यानडाबाट अमेरिकी भ्रमणमा २० प्रतिशत कमी आउने पूर्वानुमान गरिएको छ ।

पश्चिम युरोपबाट अमेरिकी भ्रमणमा ६ प्रतिशत कमी आउने अनुमान गरिएको छ । अमेरिकी डलर अन्य मुद्राहरूको तुलनामा बलियो हुँदा अमेरिका अफ महँगो गन्तव्य बनिरहेको छ । जापान र ब्राजिलबाट

आउने पर्यटकहरूका लागि सन् २०१९ को तुलनामा उनीहरूको क्रयशक्ति ३० प्रतिशतले घटेको छ ।

अहिलेदेखि केही महीना अगाडि २०२४ डिसेम्बरमा अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटनमा ८.८ प्रतिशत वृद्धि र विदेशी खर्चमा १६ प्रतिशत वृद्धिको अनुमान गरिएको थियो । अहिले ती सबै अनुमान चकनाचुर भएका छन् ।

अब सन् २०२४ को गर्मीका लागि अमेरिकातर्फ बुकिङमा ११ प्रतिशत कमी देखिएको छ । मार्चमा पर्यटक आगमन घटे पनि अप्रिलमा इन्टर बुकिङले केही राहत दिएको थियो तर समग्रमा २ महीनाको तुलनामा १.६ प्रतिशत कमी आएको छ ।

किन घट्यो भ्रमण ?

अर्थ र राजनीति मिलेर विदेशी पर्यटकहरूलाई टाढा पारिरहेका छन् । ट्यारिफ र व्यापार युद्धले वैदेशिक सम्बन्ध विगारेको छ । भिसा रद्द र सीमा नियन्त्रणले अमेरिका कम स्वागतयोग्य देखिएको छ । हवाई टिकट, होटल, मुद्रा रूपान्तरण सबै महँगो भएपछि पर्यटकहरूले अन्य सस्ता गन्तव्य रोजिरहेका छन् । पर्यटनको असर केवल होटल र रेस्टुरांसम्म सीमित छैन । मियामीदेखि म्यानहट्टनसम्म, लस भेगासदेखि लस एन्जेलससम्म पर्यटकीइ शहरहरूले राज्य गुमाइरहेका छन् । धेरैले तलब घटाउँदै छन्, कार्य घण्टामा कटौती गर्दै छन् । यसको असर भनेको कम खर्च, बढी ऋण, पारिवारिक आर्थिक तनाव हो ।

समाधान खोज्ने समय यही हो

यो केवल सामान्य गिरावट होइन, चेतावनी हो । त्यसैले भिसा प्रक्रिया सजिलो बनाउनु पर्छ । सीमामा मैत्रीपूर्ण व्यवहार बढाउनु पर्छ । कूटनीतिक सम्बन्ध पुन:निर्माण गर्नु पर्छ । व्यवसायहरूले विदेशी पर्यटकलाई आकर्षित गर्ने छुट र अफर दिनु पर्छ । संकटग्रस्त क्षेत्रलाई राहत दिन सरकारले कदम चाल्नुपर्छ । विदेशी पर्यटकहरूले अमेरिकी अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड थामेका छन् । उनीहरूको अनुपस्थिति गहिरो असर ल्याउँछ । अहिले नै परिवर्तन नगरे समाधान भूनै कठिन हुनेछ ।

(फर्चुनबाट)

भन्ने छैन । नेपालको व्यावसायिक वातावरणको सूचक १ सयबाट १ सय ७ मा खस्किएको छ । उत्पादनको योगदान निरन्तर ओरालो लागेको छ । समग्र लगानी आकर्षण र सम्बन्धित सूचक सकारात्मक नभएको अवस्थामा वीरगञ्ज क्षेत्रको औद्योगिक र व्यापारिक सम्भाव्यता पनि यसबाट प्रभावित नहुने भन्ने हुँदैन । समग्र अवस्थाको सुधारका लागि सरकारी प्रयत्न र प्रतिबद्धताको खाँचो छ । वीरगञ्ज क्षेत्रले औद्योगिक सम्भावनालाई समेटेजस्तै जनकपुरले पर्यटनको आयामलाई ग्रहण गरेको छ । यो प्रदेशको धर्म र संस्कृति छिमेकी भारतसित मिल्दोजुल्दो भएकाले आठै जिल्लामा धार्मिक पर्यटकीय क्षेत्रलाई प्याकेजको रूपमा विकास गरी पर्यटनबाट लाभ लिन सकिन्छ । यो आयआर्जनको गतिलो माध्यम बन्न सक्छ ।

कृषि उत्पादनमा आधुनिकीकरण र कृषिआधारित उद्योगको विकासले ठूलो आर्थिक लाभ लिन सकिन्छ । भारतसँग सिमाना जोडिएको हुनाले सीमा व्यापार, पर्यटन र बजार विस्तारको पनि सम्भावना प्रशस्त छ । नेपालको कृषि उत्पादनको बजारीकरण, भारतीय पर्यटक भित्र्याउने सम्भावना पनि मधेश प्रदेशमा उच्च रहेको देखिन्छ ।

भूगोलमा सानो भएर पनि जनशक्ति बढी भएको प्रदेश भएकाले यसको सदुपयोग गर्न सकिन्छ । प्रदेशमा ठूलो युवा जनसंख्या छ । यो प्रदेशबाट सबैभन्दा बढी युवा विदेशिने गरेको तथ्यांक छ । मधेश प्रदेशबाट १० लाखभन्दा बढी युवा वैदेशिक रोजगारीमा रहेका छन् । वैदेशिक रोजगारीबाट फर्किएका युवाहरूको शीप र पूँजीलाई उद्यमशीलतामा प्रयोग गर्न सकिएको खण्डमा मधेश आर्थिक रूपमा आत्मनिर्भर बन्न सक्ने बलियो सम्भावना छ ।

संघीय ढाँचाअनुसार स्थानीय तह सशक्त हुँदा समुदायमै विकास योजना बनाउन सकिने सम्भावना पनि छ । सहकारी, महिला समूह र युवा क्लबहरूसँग सहकार्य गरेर सामाजिक रूपान्तरण सम्भव छ । मधेश प्रदेशमा ५ हजारभन्दा बढी सहकारी संस्थाहरू क्रियाशील छन् जसले स्थानीय स्तरमा आर्थिक विकासमा योगदान पुर्‍याइरहेका छन् ।

जनताले पटकपटक भएका अनेक आवरणका आन्दोलनमा राजनीतिक नेतृत्वलाई साथ दिएको छ । अब नेतृत्वलाई परख गर्ने बेला आइसकेको छ । नेतृत्वले यो राजनीतिक उपलब्धिलाई कसरी आर्थिक विकास र यसको स्थायित्वमा रूपान्तरण गर्छ, यो परीक्षणको विषय पनि हुनेछ । संघीयता मधेश प्रदेशको लागि ऐतिहासिक अवसर हो । यसले सामाजिक न्याय, राजनीतिक समावेशिता, र सांस्कृतिक पहिचानको संरक्षणको मार्ग खोलेको छ । तर, यो परिवर्तन त्यति सजिलो भने छैन । सफल कार्यान्वयनको लागि दक्ष प्रशासन, आर्थिक स्वावलम्बन र कानूनी स्पष्टता आवश्यक छन् । यदि प्रदेशले आन्तरिक क्षमता र स्रोतहरूलाई सदुपयोग गर्न सक्यो भने संघीयता मधेशका लागि सामाजिक-आर्थिक समृद्धिको मूल आधार बन्न सक्छ ।

ठाकुर वीरगञ्ज उद्योग वाणिज्य संघका पूर्वउपाध्यक्ष हुन् ।

आर्थिक संकटको संकेत

रोबर्ट कियोसाकीले सामाजिक सञ्जाल एक्समा लेख्दै अमेरिकी अर्थतन्त्रको अन्त्य नजिकिएको भन्दै चेतावनी दिएका छन् । उनले अमेरिकी बन्डको हातैको लिलामी असफल भएको भन्दै यसलाई ‘आर्थिक संकटको संकेत’ भनेका छन् ।

उनको भनाइमा, फेडले बन्ड लिलामी गर्‍यो तर कुनै लगानीकर्ता आएनन् । त्यसपछि फेड आफैले ४५० अर्बको बन्ड किन्यो त्यो पनि नक्की पैसाले । उनले लेखेको छन्, अब सजिलो समय सकिएको छ । महाआर्थिक मुद्रास्फीति सुरु भइसकेको छ । लाखौँ मानिसहरू आर्थिक रूपमा ध्वस्त हुनेछन् ।

यस चेतावनीसँगै अमेरिका अहिले वित्तीय संकटको भुमरीमा छ । हाले मुडिजले अमेरिकाको सार्वभौम क्रेडिट रेटिङ घटाएको थियो, जुन पहिले फिच र स्ट्यान्डर्ड र पुअर्सले पनि गरिसकेका थिए । कियोसाकीले यसलाई तुलना गर्दै भने, ‘अमेरिकी बेरोजगार, ऋणमा डुबेको, आफ्ना परिवारको हेरचाह नगर्ने लापबाह पिता जस्तै भएको छ ।’

उनी भन्छन्, ‘यस्तो क्रेडिट डाउनग्रेडका कारण व्याजदरहरू अझ बढ्नेछ, जसले बेरोजगारी बढाउनेछ, बैँकहरू धराशयी पार्नेछ, आवास

प्रसिद्ध पुस्तक ‘रिच ड्याड पुअर ड्याड’ का लेखक र वित्तीय शिक्षाविद् रोबर्ट कियोसाकीले अमेरिकी आर्थिक संकटलाई लिएर कडा चेतावनी दिएका छन् । उनले सुनको मूल्य २५,००० डलर, चाँदीको मूल्य ७० डलर र बिटक्वाइनको मूल्य ५ लाखदेखि १० लाख डलरसम्म पुग्न सक्ने बताएका छन् ।

बजारमा संकट ल्याउनेछ, र सन् १९२९ को महामन्दीजस्तै अवस्था ल्याउन सक्नेछ ।

बन्ड बजारमा असफल लिलामीपछि डलर कमजोर भएको छ, स्टक बजार र अमेरिकी ट्रेजरी यिल्ड्स चलिएको छ । यसले आगामी वित्तीय वर्षमा लगानीकर्ताहरूलाई धेरै सतर्क हुनुपर्ने संकेत दिन्छ ।

कियोसाकीले समयमै तयारी गर्न आग्रह गर्दै भने, ‘म सधैं भन्छु, जागिरको भर नपरेर आन्त्रेपन बन्नस् । अतिरिक्त आम्दानीको काम सुरू गर्नुपर्छ । आय दिने सम्पति जस्तै कि वास्तविक सुन, चाँदी र आजकालको युगअनुसार बिटक्वाइनमा लगानी गर्नुस् ।’

विश्वव्यापी अनिश्चितता बढिरहेका बेला सुन र बिटक्वाइन दुबैको मूल्य उकालो लागेको देखिएको छ । सुन लगातार चार दिनदेखि उकालो लागिरहेको छ र बिटक्वाइनले नयाँ ऐतिहासिक मूल्य (४१११,०००) छुन सफल भएको छ ।

अमेरिकी केन्द्रीय बैँकको नीति र १९७१ मा सुनमूल्याबाट अमेरिकी डलरको विच्छेदलाई लिएर कियोसाकी सधैं आलोचक रहँदै आएका छन् । उनले भनेका छन्, ‘हरेक संकट पहिलेभन्दा ठूलो हुन्छ, किनभने तिनको समाधान कहिल्यै गरिँदैन ।’

(इकोनोमिक टाइम्सबाट)

 तस्वीर : रासस

डोल्पाको जगदुल्ला गाउँपालिका-२, कागमारा पाटनमा यासांगुम्बा खोड्दै स्थानीय । बहुउपयोगी एवं बहुमूल्य जडीबुटी यासांगुम्बा संकलन गर्न जेठ ५ बाट जिल्लाका सबै क्षेत्र खुला गरिएको छ ।

भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालयको बजेट नयाँ योजना आएनन् निर्माणाधीन नै प्राथमिकतामा

हिमा वि.क

आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/८३ का लागि सरकारले भौतिक पूर्वाधार क्षेत्रमा खासै महत्वाकांक्षी योजना ल्याएको छैन । विभिन्न सडक खण्डमा सुरुडमार्ग बनाउने, पूर्व-पश्चिम राजमार्गलाई आधार मानेर रेलमार्ग बनाउनेजस्ता केही आयोजना घोषणाबाहेक सरकारले चालू अवस्थामै रहेका प्रमुख आयोजना सम्पन्न गर्ने गरी बजेट ल्याएको छ ।

बिहीवार अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले आगामी आर्थिक वर्ष (आव) २०८२/८३ को बजेट सार्वजनिक गर्ने क्रममा भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालयतर्फ १ खर्ब ५२ अर्ब रुपैयाँ विनियोजन गरिएको जानकारी दिए । यो मन्त्रालयका लागि चालू आव २०८१/८२ मा १ खर्ब ५० अर्ब ५३ करोड रुपैयाँ बजेट आवश्यकताका आधारमा २ देखि ८ लेनसम्म स्तरोन्नति गर्ने, आगामी आवमा नागढुंगा र सिद्धवावा सरुडमार्गको निर्माण सम्पन्न गर्ने घोषणा गरिएको छ । यी दुई सुरुडमार्ग सम्पन्न गर्न सरकारले २ अर्ब ६० करोड रुपैयाँ विनियोजन गरेको छ । यस्तै आगामी २ वर्षभित्र पूर्व-पश्चिम राजमार्गका विभिन्न खण्ड सम्पन्न गर्न सरकारले २१ अर्ब १९ करोड रुपैयाँ विनियोजन गरेको छ । यस्तै कतिपय आयोजनाले आगामी आव पनि निरन्तरता पाएका छन् । त्यस्ता आयोजनामा काठमाडौँ उपत्यकाको सार्वजनिक यातायातलाई आधुनिक र व्यवस्थित गर्न मेट्रोरेल, मोनोरेलवजस्ता विकल्पहरूको सम्भाव्यता अध्ययन छन् ।

बाँकी पृष्ठ १ बाट ...	
लिजिङ्गजम्मासी ...	
‘भविष्यको दायित्व नबढ्ने गरी तलब वृद्धिमा संयमित भएको छ सरकार । कर्मचारीलाई अन्याय त भयो तर मुलुकको क्षमता नभएको बेला तलब बढाउनु उपयुक्त हुन्थेन । सरकारसँग अहिले तलब बढाउने हैसियत थिएन,’ पूर्वसचिव खनालले भने । ‘त्यसैले तलब नबढाउनु अहिलेका लागि सही कदम हो ।’	
विगत केही वर्षदेखि अर्थतन्त्रको वृद्धिदर सुस्ताउँदा सरकारी राजस्व पनि लक्ष्य अनुसार उठन सकेका छैन । त्यसैले राजस्व १३ खर्बभन्दा बढी उठाउने लक्ष्य भने आचार्यलाई महत्वाकांक्षी लागेको छ ।	
विदेशी दातृनिकायले अनुदानको अंश घटाउँदै गए पनि सरकारले चालू आर्थिक वर्षको भन्दा केही बढी अनुदान आउने अपेक्षा गरेको छ । आन्तरिक र बाह्य ऋणको लक्ष्य पनि केही बढाइएको छ । ‘सरकारले बाह्य ऋण लिएर भए पनि खर्च बढाउनु पर्थ्यो तर सरकार ऋण लिन डराएको जस्तो देखिन्छ,’ आचार्यले भने ।	
स्रोतको चाप खेपिरहेको सरकारले विद्युतीय गाडीमा भन्सार दर बढाउने धैरेको अपेक्षा थियो । त्यही डरमा विद्युतीय सवारीको आयात विगत २ महिनामा हवाँचै बढेको थियो । तर, सरकारले विद्युतीय सवारीको हकमा विद्यमान भन्सार दरमा कुनै परिवर्तन गरेन ।	
आर्थिक क्षेत्रको थिँकट्याँक समृद्धि फाउन्डेशनका निर्देशक दीपेन्द्र चौलागाईंले सूचनाप्रविधि क्षेत्रमा युवालाई आकर्षित गर्न लिएको लिएको नीति, नेपाल टेलिकमको थप शेयर जनतालाई दिने घोषणा र स्कूलमा शिक्षकको व्यवस्थापनमा सुधार आदि विषयमा राम्रो नीति आएको बताए । सरकारले यो बजेट कार्यान्वयन गरेर ६ प्रतिशत आर्थिक वृद्धि प्राप्त गर्न लक्ष्य लिएको छ । यो लक्ष्य ठीकै भएको पूर्वसचिव खनालको भनाइ छ ।	
नेपालीलाई विदेशमा ...	
होटेल्, निर्माणलगायत व्यवसायीलाई विदेशमा लगानी गर्न दिनुपर्ने आयोगको सुझावमा भने बजेटमा केही उल्लेख गरिएको छैन ।	
आयोगले नेपालमा चलेका होटेल, रेस्टुराँ र पर्यटन सेवासम्बन्धी काम गर्ने कम्पनीलाई लगानी प्रस्तावको मूल्यांकन गरी कम्पनीको चुक्ता पूँजीको ५० प्रतिशतसम्म विदेशमा लगानी गर्न दिने व्यवस्था गर्न सुझाव दिएको थियो ।	
साथै निर्माण व्यवसायीले विदेशको निर्माण ठेकामा भाग लिन आवश्यक विड बन्डको रकम भुक्तानी गर्न र ठेक्का पाएको खण्डमा ठेक्का वापतको जमानत (पर्फर्मन्स बोन्ड) र काम शुरू गर्नका लागि आवश्यक पर्ने बैक जमानत दिनुपर्नेजस्ता सुझाव दिएको थियो । यस्तै आयोगले दिएको सुझावमा नेपाली नागरिकले नेपालमै	

भौतिक पूर्वाधार विकासका कार्यक्रम र बजेट		
कार्यक्रम	आव २०८१/८२	आव २०८२/८३
पूर्व-पश्चिम राजमार्ग विस्तार	रू. २९ अर्ब ८८ करोड	रू. २१ अर्ब १९ करोड
काठमाडौँ-तराई द्रुतमार्ग	रू. २२ अर्ब ५४ करोड	रू. २४ अर्ब ४९ करोड
मध्यपहाडी राजमार्ग	रू. ३ अर्ब ६८ करोड	रू. ३ अर्ब ९४ करोड
हलाकी राजमार्ग	रू. ३ अर्ब ३० करोड	रू. ३ अर्ब ५६ करोड
म्दन भण्डारी राजमार्ग	रू. ३ अर्ब ६० करोड	रू. २ अर्ब ५१ करोड
वैकल्पिक सहायक राजमार्ग/निर्वाचन क्षेत्र रणनीतिक सडक कार्यक्रम	-	रू. २१ अर्ब ८ करोड
राजमार्गका सडक पुल निर्माण	-	रू. ३ अर्ब १८ करोड
कोशी र कालीगण्डकी कोरिडोर	-	रू. २ अर्ब ३३ करोड
कर्णाली कोरिडोर	-	रू.१ अर्ब २७ करोड
नागढुंगा र सिद्धवावा सुरुडमार्ग सम्पन्न	-	रू. २ अर्ब ६० करोड
गल्छी-रसुवागढी सडक स्तरोन्नति	-	रू. २ अर्ब ५६ करोड
काठमाडौँ चक्रपथ (बसन्धरा-धोबीखोला)	-	रू. १ अर्ब २४ करोड

 स्रोत : अर्थ मन्त्रालय

यस्तै अध्ययन सम्पन्न भएका सुरुडमार्ग दुम्कीबास-बर्दघाट, खुर्कोट-चियावारी, बबई-छिन्चु, भक्तिमटार-शक्तिखोर, हेम्जा-नयाँपुल, कुलेखानी-भीमफेदी र धरान-लेउतीको निर्माणका लागि स्रोत व्यवस्थापन र अन्य तयारी अगाडि बढाइने भएको छ । टोखा-छहरे, शिवपुर-भालुवाङ, रानीघाट-भुरिगाउँ, दोलालघाट-चर्नावती र हात्तीसार-बबई सुरुडमार्गको सम्भाव्यता अध्ययन सम्पन्न गरिने भएको छ । यस्तै सरकारले आगामी वर्ष पूर्व-पश्चिम राजमार्गलाई आधार मानी स्ट्यान्डर्ड गेज मापदण्डको विद्युतीय रेलमार्ग निर्माण गर्न विस्तृत अध्ययन गर्ने घोषणा गरेको छ । निर्माणाधीन बर्दibas-निजगढ खण्डको रेलमार्गलाई पूर्व-पश्चिम विद्युतीय रेलमार्गको मापदण्डअनुरूप बनाइने भएको छ । पूर्व-पश्चिम रेलमार्ग

निर्माण गर्ने प्रयोजनका लागि अधिग्रहण गर्ने रोक्का राखिएको कांकडभित्रा-इटहरी खण्डको जग्गा फुकुवा गरिने भएको छ । आगामी आवमा काठमाडौँ-केरुङ रेलमार्गको विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन तयार गरिनेजस्ता योजना दोहोरिएका छन् । यस्तै शहरी तथा संबेदनशील भूवनेोट भएका क्षेत्रमा गुणस्तरीय र दिगो सडक निर्माण गर्न सिमेन्ट, छड, गिट्टी र बालुवा प्रयोग गरी आरसीसी ढलानसहित कालोपत्र गरिने भएको छ । यसबाट स्वदेशी निर्माण सामग्रीको खपत बृद्धि हुने र सडक पूर्वाधार टिकाउ हुने विश्वास सरकारको छ । सिमेन्ट उत्पादक व्यवसायीले पटकपटक सरकारसँग कंक्रीट सडक बनाउन माग गर्दै आएका थिए । उनीहरूले उक्त माग बजेटमार्फत सम्बोधन हुनुपर्नेमा जोड दिँदै आएका थिए ।

प्रशान्त खड्का

काठमाडौँ

आगामी आर्थिक वर्ष (आव) २०८२/८३ मा ऊर्जा जलस्रोत तथा सिँचाइ मन्त्रालयतर्फ सरकारले ८६ अर्ब १ करोड रुपैयाँ बजेट छुट्ट्याएको छ ।
आगामी आवमा ऊर्जा सुरक्षाका लागि जलाशययुक्त ठुला जलविद्युत् परियोजना विकास गर्ने लक्ष्य सरकारको छ । बिहीवार उपप्रधान तथा अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले आगामी आवको बजेट प्रस्तुत गर्दै यस्तो बताएका हुन् ।

सरकारले ६७० मेगावाट क्षमताको दूधकोशी, तल्लो सेती, वुढीगण्डकी, अपर अरुण, तमोर, किमाथांका अरुण, नलगाड, फुकोट कर्णाली, उत्तरगंगा, तमोर, मुगु कर्णाली, सुनकोशी-३ लगायतका आयोजनामा लगानी ढाँचा यकिन गरी निर्माण प्रक्रिया अगाडि बढाउने मन्त्री पौडेलले बताए ।

तामाकोशी-५, चैनपुर सेती, जगदुल्ला लगायत आयोजनाको निर्माण कार्यमा पनि तीव्रता दिइने उनले घोषणा गरे । अध्ययन सम्पन्न भएको तनहुँस्थित तल्लो सेती आयोजना सरकारी लगानीमा निर्माण गरिनेमा बताए । साथै, वुढीगण्डकी आयोजना सार्वजनिक निजी साझेदारीमा निर्माण गरिने र आयोजनामा सरकारले गरेको लगानीलाई शेयरमा परिणत गरिने बजेटमा उल्लेख छ । कर्णाली चिसापानी बहुउद्देश्यीय आयोजनाको विस्तृत इन्जिनियरिङ डिजाइन सम्पन्न गरी लगानी ढाँचा पनि यकिन गरिने बताइएको छ ।

सरकारले बजेटमार्फत ऊर्जा सुरक्षाका लागि जलाशययुक्त ठुला जलविद्युत् आयोजना विकास गर्ने लक्ष्य राखेपनि निजी क्षेत्रका लगानीकर्ताले भने यस बजेटले सरकारको ऊर्जा विकास मार्गचित्रलाई भने नसघाउने बताएका छन् ।

बजेटमार्फत सरकारले ‘रन अफ दी रिभर’मा आधारित आयोजनाको टेक एण्ड पेमाफत विद्युत् खरीद विक्री सम्झौता गर्न बताएको छ ।

आगामी आवमा ऊर्जा सुरक्षाका लागि जलाशययुक्त ठुला जलविद्युत् परियोजना विकास गर्ने लक्ष्य सरकारको छ ।

यस्तो भएमा त्यस्ता आयोजनामा बैकले लगानी नै नगर्ने खतरा भएकाले लगानीकर्ता जोखिममा रहेको स्वतन्त्र ऊर्जा उत्पादकहरूको संस्था नेपाल (इप्पान)का वरिष्ठ उपाध्यक्ष मोहनकुमार ढाँगौले बताए । यसले सरकारको सन् २०३५ सम्म २८ हजार ५ सय मेगावाट विद्युत् उत्पादनको लक्ष्यलाई असर गर्ने उनको भनाइ छ ।

सरकारले वैकल्पिक ऊर्जा (सौर्य, जैविक, बायु) प्रवर्द्धन गर्न २ अर्ब ३३ करोड रुपैयाँ छुट्ट्याएको छ । वैकल्पिक ऊर्जाको उत्पादन तथा खपत बृद्धि गरी कार्बन उत्सर्जन घटाइने बजेटमा उल्लेख छ । साथै, आगामी आवभित्र थप ९४२ मेगावाट विद्युत् उत्पादन गरी विद्युत्को कुल जडित क्षमता ४८ सय मेगावाट पुर्‍याउने बजेटमा उल्लेख छ ।

सरकारले विद्युत् निर्यात सुनिश्चित गर्न छिमेकी मुलुकसँग कूनीतिक पहल गरिने बताएको छ । त्यसकालागि खिम्ती-बाह्रबिसे-लप्तीफेदी, न्यू बुटवल-गोरखपुर, दोदोधारा-बर्खेली ४०० केभी र चिलिमे-केरूङ २२० केभी क्षमताका राष्ट्रिय तथा अन्तरदेशीय प्रसारण लाइनको निर्माण कार्य अघि बढाइने बताइएको छ ।

बजेटमा इनरूवा-पुर्णिया ४०० केभी र चमेलिया-जेलजीवी २२० केभी प्रसारण लाइनको

सिँचाइ क्षेत्रमा पनि उल्लेख्य उपलब्धि हासिल गर्ने लक्ष्य लिएको सरकारले १४ हजार हेक्टर जमीनमा सिँचाइ सुविधा पुर्‍याउने लक्ष्य बजेटमार्फत घोषणा गरेको छ ।

त्यसैगरी ६३ किलोमिटर तटबन्ध निर्माण र २७० हेक्टर जमीन नदी उकासबाट जोगाउने सरकारको योजना छ । ऊर्जा जलस्रोत तथा सिँचाइ मन्त्रालयले ल्याएको योजनाअनुसार ५ वर्षभित्र ४ लाख ६८ हजार हेक्टर जमीनमा लिफट सिँचाइ सुविधा पुर्‍याउने र ग्रामीण विद्युतीकरणको बाँकी काम २ वर्षभित्र सम्पन्न गर्ने बजेटमा उल्लेख छ ।

बबई, राप्ती जमरा कुलरिया, महाकावी, प्रगन्ना-बडकापथ सिँचाइ आयोजना आगामी तीन वर्षभित्र सम्पन्न गरिने र सिक्टा साथै वृहत दाङ उपत्यका सिँचाइ आयोजनाको निर्माणलाई तीव्रता दिइने बजेटमा घोषणा गरिएको छ । यसका लागि रू. ८ अर्ब ५० करोड विनियोजन गरेको गरिएको छ । भेरी-बबई डाइभर्सन आयोजनाको हेडवर्क्स र पावरहाउस निर्माण कार्य दुई वर्षभित्र सम्पन्न गर्न रू. २ अर्ब ७ करोड विनियोजन गरिएको छ ।

राष्ट्रिय प्रसारण प्रणालीदेखि उद्योग स्थलसम्मको वितरण लाइन उद्योग आफैँले निर्माण गरेमा हिलिङ चार्ज लिन पाउने व्यवस्था गरिने बताइएको छ । औद्योगिक क्षेत्र लगायत विद्युत्को उच्च माग भएका स्थानमा अतिवृद्धि, पर्याप्त र भरपर्दो विद्युत् सेवा उपलब्ध गराइने बजेटमा उल्लेख छ ।

१४ हजार हेक्टर जमीनमा सिँचाइ सुविधा पुर्‍याउने लक्ष्य सरकार विनियोजन गरेको छ ।

तस्वीर : सुनिल शर्मा, आर्थिक अभियान

सगरमाथा दिवसको अवसरमा बिहीवार काठमाडौंको क्षेत्रपाटीमा आयोजित प्रभातफेरीका सहभागीहरू । सगरमाथामा पहिलो आरोहण भएको सम्बन्धमा हरेक वर्ष मे २९ का दिन सगरमाथा दिवस मनाइन्छ ।

बजेटमा वित्तीय क्षेत्र

पुराना र असफल कार्यक्रमलाई पुनः निरन्तरता

यादव हुमागाई

काठमाडौं

सरकारले पुराना र असफल कार्यक्रमलाई आगामी आर्थिक वर्ष (आब) २०८२/८३ को बजेटमार्फत पुनः निरन्तरता दिने भएको छ । अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले बिहीवार आगामी आब २०८२/८३ को वार्षिक बजेट प्रस्तुत गर्दै यसअघि घोषणा भइसकेका 'एसेट म्यानेजमेन्ट कम्पनी' र नियो बैक स्थापना गर्ने तथा असफल भएको सहूलियत व्याजदर कर्जा योजना पनि अघि सारेका छन् । बजेटमा बैक, वित्तीय संस्थाहरूको खराब कर्जा तथा गैरबैकिङ सम्पति व्यवस्थापनका लागि एसेट म्यानेजमेन्ट कम्पनी स्थापना गर्ने घोषणा गरिएको छ । उच्चस्तरीय आर्थिक सुधार आयोगको सुझाव अनुसार सरकारले आबको नीति तथा कार्यक्रममा सम्पत्ति व्यवस्थापन कम्पनी बनाउने घोषणा गरिएको थियो । खनाल आयोगले बैकहरूको गैरबैकिङ सम्पत्ति व्यवस्थापन गर्न 'खराब बैक' स्थापना गर्न सिफारिस गर्दै सार्वजनिक-निजी साझेदारीमार्फत यस्तो संस्था बनाउन सकिने आयोगको सुझाव दिएको थियो ।

नेपाल राष्ट्र बैकले पनि पछिल्लोपटक चालू आब २०८१/८२ को मौद्रिक नीतिमा गैरबैकिङ सम्पत्ति व्यवस्थापन कम्पनी स्थापना गर्ने प्रयोजनका लागि सम्पत्ति व्यवस्थापन ऐनको मस्यौदा तर्जुमा सरकारलाई बुझाउने घोषणा गरेको थियो । तर, आर्थिक वर्ष सकिने लाग्दा समेत ऐनको मस्यौदा बुझाउन सकेको छैन ।

बजेटमा सरकारले यसअघि असफल भइसकेको विनाधितो सहूलियत व्याजमा ऋण दिने कार्यक्रम पुनः घोषणा गरेको छ । अर्थमन्त्री पौडेलले बजेटमा 'शिक्षित युवालाई उद्यमशील र स्वरोजगार बनाउन शैक्षिक योग्यता, व्यवसाय दर्ता, शीप परीक्षणको प्रमाणपत्र र परियोजना प्रस्तावको आधारमा विनाधितो रू. दुई लाखदेखि बीस लाखसम्म तीन प्रतिशत व्याजदरमा सहूलियतपूर्ण कर्जा उपलब्ध गराइने' घोषणा गरेका छन् ।

सरकारले सहूलियतपूर्ण कर्जाका लागि व्याज अनुदान सम्बन्धी कार्यविधि जारी गर्दै बैकहरूबाट व्यावसायिक कृषि तथा पशुपन्छीपालन, शिक्षित युवा स्वरोजगार,

विदेशबाट फर्केका युवाको परियोजना, महिला उद्यम, दलित व्यवसाय विकास, उच्च प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा, भूकम्पपीडित निजी आवास निर्माण, कपडा उद्योग, प्राविधिक तथा व्यावसायिक र युवा स्वरोजगार गरी १० ओटा क्षेत्रमा कर्जा दिँदै आएको छ ।

अघिल्लो आबको बजेटमा कर्जाको प्रभावकारिता अध्ययनका आधारमा सहूलियतपूर्ण कर्जाका लागि ब्याज अनुदानसम्बन्धी कार्यक्रम पुनःसंरचना गर्ने घोषणा गरेको सरकारले चालू वर्षमा भने सहूलियतपूर्ण कर्जाको व्याज अनुदानसम्बन्धी कार्यविधि पुनरवलोकन गर्ने घोषणा गरेको छ । तर, हालसम्म यसले अन्तिम रूप पाएको छैन ।

नेपाल बैकर्स संघका पूर्वअध्यक्ष भुवनकुमार दाहाल सहूलियत व्याज अनुदानको कर्जा कार्यक्रम असफल भइसकेको अवस्थामा पुनः सोही कार्यक्रम दोहोर्‍याउनुको अर्थ नभएको

नेपाल बैकर्स संघका पूर्वअध्यक्ष भुवनकुमार दाहाल सहूलियत व्याज अनुदानको कर्जा कार्यक्रम असफल भइसकेको अवस्थामा पुनः सोही कार्यक्रम दोहोर्‍याउनुको अर्थ नभएको बताउँछन् ।

बताउँछन् । 'सरकार आफैले अनुदानवापतको रकम बैकहरूलाई दिन सकेको छैन,' उनले भने, 'पुरानै कार्यक्रमको औचित्यमाथि प्रश्न उठिरहेका बेला फेरि सोही कार्यक्रम घोषणा गर्नुको औचित्य छैन ।'

सहूलियत कर्जा दुरुपयोग भएको भेटिएपछि राष्ट्र बैकले चालू आबको दोस्रो त्रैमासमा मात्र १५ ओटा बैक, वित्तीय संस्थाका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत (सीइओ)हरूलाई कारबाही गरेको छ । राष्ट्र बैक स्रोतका अनुसार उत्पादन बढाउन दिएको सहूलियतपूर्ण कर्जा घरजग्गा खरीद तथा व्यक्तिगत प्रयोजनमा दुरुपयोग भएको भेटिएको छ । महालेखा परिक्षक कार्यालयले समेत यसको औचित्यमाथि प्रश्न उठाउँदै पुनःसंरचना गर्न सरकारलाई निर्देशन

दिएको छ ।

यसैगरी बजेटमा चालू आबको मौद्रिक नीतिमा उल्लेख भइसकेको नियो बैक स्थापना गरिने घोषणा गरिएको छ । चालू आबमा मौद्रिक नीतिमा राष्ट्र बैकले डिजिटल बैकको लाइसेन्स दिने घोषणा गरे पनि कानूनी प्रावधान नहुँदा अघि बढ्न सकेको छैन । हाल संसद्मा छलफलको क्रममा रहेको बैक वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन (वाफिया) को संशोधन विधेयकमा यो विषय पनि समेटिएको छ ।

यसैगरी अर्थमन्त्री पौडेलले बजेटको नीति तथा कार्यक्रमको कार्यान्वयनमा सघाउ पुरेगरी नेपाल राष्ट्र बैकबाट मौद्रिक नीति जारी हुने उल्लेख गर्दै मौद्रिक नीतिले समेटेने कार्यक्रम आफै घोषणा गरेका छन् । बजेटमा दुर्गम क्षेत्रमा बैक तथा वित्तीय संस्थाको पहुँच विस्तार गरी ग्रामीण अर्थतन्त्रको विकास गरिने, डिजिटल, मोबाइल तथा शाखा रहित बैकिङ सेवा विस्तार गरिने उल्लेख छ ।

लघुवित्त संस्थाहरूको संस्थागत तथा आन्तरिक नियन्त्रण प्रणालीमा सुधार गरिने, समस्यामा परेका लघुवित्त ऋणीहरूको पुनरुत्थानका लागि सहूलियतपूर्ण व्याजदरमा कर्जा उपलब्ध गराउन सहजीकरण गरिने, अर्थतन्त्रलाई गतिशील तुल्याउन निजीक्षेत्रमा प्रवाह हुने कर्जा विस्तार गरिने र विद्यमान क्षेत्रगत जोखिम व्यवस्थामा पुनरवलोकन गरी कार्यशील पूँजीका लागि कर्जा प्रवाहमा सहजीकरण गरिने पनि घोषणा गरिएको छ ।

बजेटले चालू आर्थिक वर्षमा विवादित भएको डिजिटल भुक्तानीमा लाग्दै आएको मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट) खारेज गरेको छ । गत आबको बजेटमा सरकारले विधुतिय भुक्तानीमा भ्याट लगाएपछि सर्वत्र आलोचना भएको थियो ।

यसैगरी प्राकृतिक प्रकोप, विपद् र दृष्टान्ताबाट हुने क्षतिबाट सुरक्षा गर्न सम्पत्ति बीमाको दायरा विस्तार गर्ने र बीमा कम्पनीहरूलाई ग्रामीण स्तरसम्म पहुँच विस्तार गर्न निर्देशित गरिने उल्लेख गरिएको छ । साइबर सुरक्षा बीमा सेवा सञ्चालन गर्नुका साथै निक्षेप तथा कर्जा सुरक्षण कोषको सम्भावित जोखिम व्यवस्थापनका लागि पुनर्बीमाको व्यवस्था मिलाइने योजना पनि अघि सारिएको छ ।

तीतोमीठो

जब गृहमन्त्रीजी चिप्लिए...

बिहान बिहानै गृहमन्त्रीजी एअरपोर्टतिर हिंडिरहेका थिए, अचानक भिजिट भिसामा परेर चिप्लिएर लडेछन् । मन्त्री लड्दा देशको इज्जत चिप्लन्छ कि उनीहरूको पद कि राजनीति, अहिलेसम्म पत्तो छैन । त्यसो त मन्त्रीहरू बेलाबेलामा लडिरहन्छन्, कहिले जिब्रो चिप्लिएर त कहिले खुट्टा । कहिले स्टेटमेन्टमा त कहिले कमिटेमेन्टमा । कहिले अट्याचमेन्टमा त कहिले पेमेन्टमा । अफ्नै कहिले मनमा त कहिले धनमा । यी मन्त्रीजी पहिलोचोटि लडेका चैं होइनन् । उनी पनि अरू मन्त्रीहरूजस्तै जतिबेला मौका पाउँछन्, लडिहाल्छन् । राजनीति भन्ने कुरा नै त्यस्तो हो- यहाँ मज्जाले लड्ने चलन हुन्छ । कोही लड्न चाहने भने पनि लडाउन तमस्विनेहरू थुप्रै हुन्छन् जो जतिजति लड्छन्, उनीहरू फेरि उठ्छन् पनि ।

पहिलो ६ महीनासम्म कोही लडेन भने मन्त्रालयमै खुसुरफुसुर शुरू हुन्छ । कर्मचारीहरू शंका उपशंका गर्न थाल्छन्- हाम्रो बीचमा केही भोलाराम ठाकुर नाई पो मन्त्री बनेर आएछन् कि क्या हो भनेर । त्यसो त मन्त्रालयहरू अति मिलनसार याने को अपरेटिभ छन् । जब मन्त्रालयमा मन्त्रीजी नयाँ-नयाँ आउँछन् र लड्ने अथवा भनौं तल भर्ने कुरामा उनीहरू निकै लाज मान्छन्, तब उनीहरूको इमानदारीको बर्दी उतार्न विशेष पुजापाठ नै आयोजना शुरू हुन्छ । विधि विधानसहित, सम्पूर्ण सावधानीका साथ पहिलोचोटि राखरी लडाउन थालिन्छ । त्यसपछि त के भन्नु, 'कहिल्यै पछाडि फर्केर हेर्नु पर्दैन' । मन्त्रीजीहरू आफै चिप्लि-चिप्लिकन लड्न थाल्छन् ।

पछिल्लो चरणमा त यस्तो अभ्यास हुँदै गएको छ कि मन्त्रीजीहरू कार्यालय हिलो पुराने, तर गिर्ने कर्म पहिल्यै सकाएर आउने गर्न थालेका छन् । अलि धेरै नै गिर्नुपर्ने काम आइलाग्यो भने विदेशसम्म पुगेर पनि राम्रैमित गिरेर आउनुपर्ने हुन्छ, उपचारको या कुनै कामको बहानामा ।

यो सबै कुरा तपाईंहरूलाई भन्नुको कारण यो हो कि तपाईंहरू यो बुझनुस् कि मन्त्रालयहरूमा लड्नु वा चिप्लनु कति आदरयोग्य कुरा हो । अस्तिभर्खर पनि कम्प्युनिष्ट आन्दोलनका महानायक (कसैकसैले खलनायक पनि भन्छन्) कता हो भव्य रिसोर्टमै पुगेर चिप्लिएर लडेछन् । यसलाई कसैले सांकेतिक रूपमा नेपाली कम्प्युनिष्ट आन्दोलन नै लडेको रूपमा पनि व्याख्या गर्न गरेका छन् । तर मैले यसलाई विशुद्ध रूपमा सम्मानजनक जनतान्त्रिक चिप्लाइको रूपमा मात्र बुझेको छु ।

चिप्लाइ पनि मात्रा र असरका आधारमा लोकेतान्त्रिक, गणतान्त्रिक, राजतन्त्रात्मक र स्वतन्त्र गरी फरक फरक हुन्छन् ।

यहाँ गज्जबको संयोग यो छ कि २०४६ सालयता सरकारमा त्यो पनि नेपाली कांग्रेसबाट मात्रै पनि ११ जना नेता त गृहमन्त्री बनेका रहेछन् । ११ जना गृहमन्त्रीमध्ये ६ जना त कुनै न

कुनै कुरामा चिप्लिएर विभिन्न आरोपमा हिरासतमै बस्नुपरेको रहेछ । आरोप पुष्टि भएर तीनजना त कारागारमा चिप्लिन पुगेका छन् । कांग्रेस पार्टीको नाम चिप्ल्याएको भनेर उनीहरूको आलोचना पनि हुने गरेको छ । तर अहिले त्यसमध्ये कतिले त नेतागिरीबाटै संन्यास पनि लिइसके । अर्को संयोग पनि यो छ कि अरूभन्दा गृहमन्त्री बनेकाहरू प्रायः चिप्लने गर्दा रहेछन् । यसको कुनै गम्भीर कारण पनि हुन सक्छ ।

खैर, म यसो सोच्ने गर्छु यसरी लड्ने लडाउने कुरामा अभ्यस्त भैसकेका उनीहरूलाई विना चिप्लिएर वा नलडेर एक दिन काट्न पनि कति गाह्रो हुँदो हो । एक प्रकारको ठूलै ब्रत बसे जस्तो हुन्छ होला हगि ?

तर अहिलेका गृहमन्त्रीजी भने एअरपोर्टतिर टहल्दा टहल्दै ठेस लाग्यो

तपाईंहरू यो बुझनुस् कि मन्त्रालयहरूमा लड्नु वा चिप्लनु कति आदरयोग्य कुरा हो । अस्तिभर्खर पनि कम्प्युनिष्ट आन्दोलनका महानायक (कसैकसैले खलनायक पनि भन्छन्) कता हो भव्य रिसोर्टमै पुगेर चिप्लिएर लडेछन् । यसलाई कसैले सांकेतिक रूपमा नेपाली कम्प्युनिष्ट आन्दोलन नै लडेको रूपमा पनि व्याख्या गर्न गरेका छन् । तर मैले यसलाई विशुद्ध रूपमा सम्मानजनक जनतान्त्रिक चिप्लाइको रूपमा मात्र बुझेको छु ।

अनि भाग्यले मुहार भुईँतर्फ परेर ढलेछन् । गिरावटको गुरुत्वाकर्षण सिद्धान्तले काम गर्‍यो होला । मुहार सीधै आकाशतर्फ परेको भए उनलाई पक्कै गाह्रो हुन्थ्यो । किनकि उनलाई सजिलै चिनिएर पत्रकारले चिप्लाइको उद्गम ठ्याक्कै देखेर पुरै फेसबुक लाइभ गर्थे होलान् । रिखीजीले माइक मुखमै लगाएर 'गिर्दै गर्दा के सोच्नुभएको थियो ?' भनेर सोध्थे होलान् ।

भाग्यवश, गृहमन्त्रीजीका पछाडि पछाडि आईजीपी आउँदै रहेछन् । उनले दौडिएर सहयोगको लागि हात बढाएछन् । तर यस पटकको गृहमन्त्रीजीको गिराइको खास पीडा के थियो भने लडेपछि आईजीपी सावले जब मन्त्रीको हात खाली देखे, उनी अक्क न बक्क भएछन् । उनलाई ठूलै भ्रट्टा लागेजस्तो भएछ । जुन मान्छे लड्दाखेरि सधैं रमाउँथे, आज यति दुःखी भए कि भनिसाध्दै छैन ।

खैर, यो लड्ने गिर्नेको बीचमा एउटा सानो स्पष्टीकरण दिन बाँकी रहयो- हाम्रा गृहमन्त्रीजी अरू नेताजस्ता मन्त्री चैं

होइनन् है । उनी त सामान्य राजनीतिज्ञ लेखक पो हुन् । तर शुरूदेखि नै उनी 'नेता' भनेर चिनिए । विस्तारै विस्तारै मानिसहरूले चुनावी नारा भैं त्यो नाम पनि बिसिँए र नयाँ नाम चलनमा आयो- मन्त्रीजी, जुन मन्त्रीजीलाई पनि बेस्कनै मन परेको थियो । उनको जवानी त राम्रै चिन्दै थियो, तर बृढेसकालमा अलि के के नभिलेजस्तो भैराछ । हुन त सबैको आआफ्नै ट्रेजेडी हुन्छ । जिन्दगीमा तलमाथि त हुन्छ नै ।

मन्दीको हो कि मंदिराको असरले मेरा जीवनमा पनि केही समयदेखि नयाँ नयाँ गिरावट अगाडि आइरहेका छन् । अहिले त मन्त्रीजीको जस्तै मेरै पनि जीवनमा पनि नयाँ नयाँ प्रकारको लडाईँ शुरू भएका छन् । एअरपोर्टमा लड्दा मन्त्रीजीको त एउटा मात्र दाँत भरेको थियो । आफ्नो त कपाल पनि भर्न थालेका छन् भन्या । साला कपाल शुरूमा त अलिअलि भर्न मात्र के शुरू भाथ्यो अहिले त डलरको आगाडि रुपैयाँ जतिकै भन्नु तल तल पो भर्दै गइराख् भन्या । प्रत्येक बिहान बजार खुल्नासाथ अर्थात् पहिलो काइँद्योमै भयंकर गिरावट हुन थाल्छ । हुन त बजेट छर्छ, योजना भर्छ, कपाल भर्नु त सामान्य कुरा हो नि ।

गएको महीनामा मेरा पनि दुईटा दाँत भरेका थिए । अब बाँकीले पनि हामी पनि जान्छौं पो भन्न थालेका छन् वा । तर पनि मलाई भने वाले छैन । म यसो विचार गर्छु, केही दिनयता मन्त्रीजीका मनमा गहिरो शास्त्रीय किसिमको उदासी छाएको देखिएको छ, कतै आफ्नै पालामा थुनिएका पूर्वगृहमन्त्रीकै साथमा भित्र सर्गै बस्नुपर्ने पो हो कि भनेर । त्यसैले होला हिजोआज उनको अनुहार लाजवन्ती भ्रारको पातजस्तो भएको छ । बोलेपछि भनै ओइलाउने ।

मान्छेहरू भट्टा आशवासन दिन्छन्, भन्छन् कि बृढेसकालमा पैसा काम लाग्छ । केमा चैं काम लाग्छ र खै ? यता आफ्नो अनुहारका छाला हेर्न्यो, कांग्रेस र एमालेको नेतृत्व जस्तै विस्तारै खुकुलो हुँदै गइरहेको छ, चाउरिँदै गएको छ । ऐनामा गएर हेर्न्यो भने अनुहार पञ्चर भएको टायरजस्तो देखिन्छ । तर ती मन्त्रीका बडी गाउँहरूलाई हेर्दा भने अचम्म लाग्छ, सधैं हावा भरिएजस्तो, फुल-टाइट । हैन, उनीहरू के खान्छन्, कसरी खान्छन् होला हँ ? कुनै दिन भेटें भने सोधौंला जस्तो लागिरेहेको थियो ।

नभन्दै एकदिन मैले अचानक मन्त्रीजीलाई बाटैमा भेटें र नजिकको पार्कको बेन्चमा राखेर सोधें, 'मन्त्रीजी ठीक हुनुहुन्छ ? अस्ति एअरपोर्टमा ठूलो चोट त लागेन नि ?'

मन्त्रीजीले अलि रुन्चे स्वरमा भने, 'नराम्रोसित लडियो नि ।'

'धन हड्डी त भाँचिएनछ,' मैले पिठुमुमा हात राख्दै सात्त्वना दिएँ ।

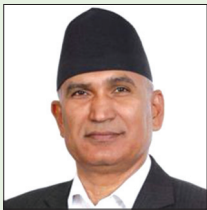
'दुईटा दाँते भन्यो । ऊ त्यो ढुंगाका छेउमा छन्,' मन्त्रीजीले भने ।

मैले देखें, उता ढुंगा मुस्कुराइरहेको थियो । साक्षी भएर होइन, साथी भएर ।

बजेटबारे सरोकारवालाहरूको टिप्पणी

विष्णु पौडेल अर्थमन्त्री

स्रोत व्यवस्थापनको सीमाभित्र रहेर जनताको चाहना र राष्ट्रको आवश्यकता सम्बोधन हुनेगरी यथार्थपरक बजेट ल्याएका छौं । बजेटले वित्तीय अनुशासन, मितव्ययिता र खर्च कटौतीलाई आत्मसात् गरेको छ । विगतका कमजोरीलाई दोहोरिन नदिने र अर्थतन्त्रका चुनौती सामना गर्नेगरी बजेट प्रस्तुत भएको छ ।

डा. स्वर्णिम वाग्ले सांसद तथा अर्थशास्त्री

अक र स्वरूप र विश्वसनीयता पुरानै हुन्छ कि भन्ने हामीलाई डर लागेको छ । त्यस्तै राजस्वको कुरा पनि त्यति पत्यारिना छैनन् । हिजोसम्म राजस्व १० खर्ब पनि नाघेको छैन, अहिले १५ खर्ब उठाउँछु भन्नु भएको छ ।

वर्षमान पुन पूर्वअर्थमन्त्री

बलियो भनिएको सरकारले ल्याएको बजेट कमजोर देखियो । आकार ठूलो भयो । गत वर्षभन्दा एक खर्ब एक अर्ब ठूलो आएको छ । संशोधित अनुमानभन्दा २० प्रतिशत बढी आयो । के गर्न खोजेको भन्ने कुरा आएन । गतवर्ष बजेटमा अर्थतन्त्र रूपान्तरणका पाँच क्षेत्र भनेका थियौं, अहिले के भन्ने छैन । स्टार्टअप र आइसिटी क्षेत्रमा पनि बजेट छरिएर रहेको छ ।

कमलेशकुमार अग्रवाल अध्यक्ष, नेपाल चेम्बर अफ कमर्स

अहिलेको विषम परिस्थितिमा आएको बजेट भए पनि सन्तुलित र उद्यमी व्यवसायमा उत्साह जागृत गर्नेखालको छ । निजीक्षेत्रका

धेरै कुरा बजेटमा समेटिएका छन् ।

उत्पादन प्रवर्द्धनका लागि जग्गाहरू भाडा (लिज)मा दिने, उद्योगहरू काठमाडौँबाट सार्नुपर्‍यो भने त्यसमा सहजीकरण, अडोर्मेन्ट पनि लामो समयसम्मका लागि भाडामा लिने जस्ता विषय सकारात्मक छन् । यसले निजीक्षेत्र उत्साहित देखिएको छ । सानासाना आयोजनाभन्दा पनि कम्प्याक्ट बजेटको रूपमा अहिलेको बजेट आएको छ ।

अशोककुमार टेगानी अध्यक्ष, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ, मधेश प्रदेश

बजेट विगतका वर्षहरूको निरन्तरताजस्तै छ । कृषिमा व्यवसायीकरणका लागि भूमि बैकको स्थापनाको नीति सकारात्मक छ । उधारी अस्लीको कानूनको कुरा आएको छ । यो निजीक्षेत्रले माग गर्दै आएको विषय हो । आईटीमा आयकर नलाग्ने घोषणा ठीक हो । बजेटले पूँजीगत खर्चको आकार बढाउन सकेन । बजेट छर्ने काम बढी भएको छ ।

हरि गौतम

अध्यक्ष, वीरगञ्ज उद्योग वाणिज्य संघ समस्या समाधानका लागि निकास दिनेगरी बजेट आएन । अन्दाजका भारमा राजस्वको लक्ष्य भेटिँदैन । अहिलेसम्म १० खर्ब पनि राजस्व उठेको छैन ।

आगामी वर्षमा साढे १३ खर्ब कसरी पुग्छ ? २० प्रतिशत कसरी बढ्छ ? व्यवसाय र उद्योग बढेको छैन । ऋण आउने आधार देखिएको छैन । सहायता १० प्रतिशत पनि आएको छैन । बजेट चालू खर्च घटाउन निर्मम हुन सकेन । अग्रिम आयकर खारेज सकारात्मक छ ।

लु (तातोहावा) का असर र बच्ने उपाय

‘लु’ का असर

- थकाइ लाग्ने,
- कमजोरी हुने,
- बढी तिर्खा लाग्ने,
- टाउको दुख्ने,
- खुट्टा बाउँडिने,
- रिङ्गटा लाग्ने,
- बेहोस हुने,
- मासंघोशी दुख्ने,
- वान्ता हुने आदि ।

‘लु’ बाट बच्ने उपाय

- प्रशस्त पानी तथा भोल पदार्थ पिउँ,
- शरीर कमजोर भएमा जीवनजल पिउँ,
- शितल छहारीमा बसौं,
- घाम लागेको बेला र्सेतबारीमा काम नगरौं,
- घाममा निस्कँदा छाता ओढौं,
- अत्यावश्यक कामबाहेक बाहिर ननिस्कौं,
- मौसमी फलफूल र तिनको रस सेवन गरौं,
- ‘लु’ लागेमा नजिकको स्वास्थ्य केन्द्रमा सवर्षक गरौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड